

A ȘAPTEZECEA SĂPTĂMÂNĂ A LUI DANIEL

Îți mulțumesc foarte mult, Frate Neville. Bună dimineața, prieteni. Este un privilegiu să fiu înapoi aici în tabernacol din nou în această dimineață, să continui acest Mesaj măreț pe care ne străduim să-l explicăm, această *A Șaptezecă Săptămână a lui Daniel*. Și suntem fericiți să vedem așa de mulți care s-au adunat în această zi caldă, și totuși ne pare rău că nu avem locurile de acomodare. Vezi oamenii care sunt aglomerati împreună în felul acela și stau în jur, o face incomod. Și ne fiind așa de confortabili cum ar trebui să fiți, o face greu pentru voi să înțelegeți. Dar vom face tot ce putem să o facem repede.

² Și-și, astăzi, eu sper că voi veți, dacă eu sunt puțin zăbavnic, ca voi să mă scuzați, căci acesta este timpul de așezare a acestui Mesaj, chiar timpul să-l așezăm. Noi îl așezăm în trei ordine așa ca să putem fi siguri că-l înțelegem.

³ Acum, desigur, adunarea vizibilă știe că aceste, sau aceste Mesaje, se înregistrează. Și ele sunt trimise toate în jurul lumii. Practic fiecare națiune primește aceste casete în jurul lumii. Și mi-ar place să spun aceasta la ascultătorii casetei, oriunde sunteți, în ce parte a lumii în care sunteți, că s-ar putea să fie unele lucruri aici cu care voi puteți să nu fiți de acord cu mine asupra învățăturilor care eu-eu le dau. Dar mi-ar place să afirm, fraților, poate, că dacă tu a-i explica în felul cum a-i văzut-o, ar putea fi diferit de la ceea ce aș crede eu. Dar, aș fi bucuros să ascult la ce aveți voi de spus.

⁴ Și aceasta este cu gândul că eu aduc aceste Mesaje, din... Cuvântul lui Dumnezeu, în inima mea. Este pentru edificarea Bisericii, pentru toată Biserica, Biserica universală; Biserica lui Cristos, universală. Și eu cred cu certitudine că noi trăim în ziua din urmă. Și străduința mea să explic aceasta, și totuși nu încerc să o fac, să o presez, într-un fel sau altul. Eu niciodată nu am fost vinovat, din câte știu, de a face aceea.

⁵ De multe ori oamenii aud de pe benzi, și ei spun, "Bine, eu nu am fost de acord cu aceea. El doar nu-și cunoaște învățătura, nu cunoaște Scriptura." Ei bine, aceea, aceea poate să fie tot adevărat. Vedeți? Eu nu aș spune că nu este adevărat.

Dar, pentru mine, eu-eu Îl studiez, nu iau orice-orice cuvinte... eu citesc ce au de spus alți oameni, și îi apreciez. Tot ce spune cineva, eu îl apreciez. Dar atunci-atunci eu îl duc la Dumnezeu, și stau cu el până când pot să-l explic, de la Geneza la Apocalipsa, și apoi îl văd cum tot se leagă în Biblie. Și apoi eu-eu știu că este pe undeva aproape corect. Și, desigur, unde ai dreptate, acela este doar un singur loc la care am deviat de pe linie. Și poate unde ești greșit, sau corect, acolo este unde eu am deviat de pe linie, și invers.

⁶ Deci, noi vă apreciem pe voi toți oameni buni care sunteți aici în audiență, în această dimineață, și pentru voi oameni buni care auziți aceste benzi. Și noi... Tot ce s-a făcut, este totul pentru Împărăția lui Dumnezeu. Eu am mulți prieteni buni prin toată lumea, pe care-i apreciez așa de mult, și cred că voi petrece o Eternitate cu ei. Și nu va fi în inima mea să încerc să-să amănesc pe oamenii aceia, în nici un fel, ci să încerc să aduc la împlinire tot ce pot să-i ajut.

⁷ Eu simt ca Solomon când s-a rugat, și a zis, dă-i înțelepciune ca el să poată fi în stare să conducă poporul lui Dumnezeu. Acea este rugăciunea mea sinceră.

⁸ Asociații mei cu mine aici, în jur, eu văd pe Fratele Mercier, și-și Fratele Roy Borders, și Fratele Neville, și Billy Paul, fiul meu. Gene este aici pe undeva, și frații, Teddy, și ei. Eu apreciez pe toți oamenii aceștia care vin să mă ajute.

⁹ Eu îmi amintesc aici nu cu mult în urmă, Fratele Leo, o-o viziune ce a avut el; un vis, el l-a numit, într-o seară când neam întâlnit de prima dată; că el a văzut un vârful mare de piramidă, sus de tot în văzduh. Și eu eram acolo sus predicând, pe undeva, și el s-a suit să vadă despre ce era vorba. Și când a ajuns acolo sus în vârful acestui pisc, păi, el a zis, departe de tot într-un fel de lumină cu arătare argintie, sau ca un platou, eu stăteam, predicând la popor. Și el mi-a atras atenția, și eu m-am uitat în jur la el. Și el a zis, "Cum de ai ajuns tu acolo? Cum aș putea eu ajunge acolo?"

¹⁰ Am zis, "Leo, nimeni nu poate veni aici. Dumnezeu trebuie să ducă pe un om aici. Acum, tu nu ești să vii aici sus. Tu trebuie să mergi jos și să mărturisești la oamenii aceia de acolo jos, după ce ai văzut-o, că acesta-i Adevărul, că Acela este Adevărul." Leo coboară înapoi jos, să mărturisească la oameni.

¹¹ Cu cât timp în urmă a fost aceea, Frate Leo? Câțiva ani, nu-i așa? Câțiva ani. De atunci, din câte știu eu, el a fost credincios făcând aceea, mărturisind la oameni că slujba vine de la Dumnezeu. Acum, și eu-eu nu vreau ca aceasta să vină de la mine. Dacă aceasta este de la mine, atunci nu este bună, căci nu este nimic bun în om. Vedeți? Aceasta trebuie să vină de la Dumnezeu.

¹² Acum, când mă uit în jur... Ieri după-masă, am dat mâinile cu prietenul meu, Fratele West. Eu nu l-am observat încă, în clădire; da, l-am observat acum, în această dimineață.

Și voi știți de la ce depărtare conduc oamenii aceia, tot drumul de jos din-în Alabama, pentru o duminică, să ajungă

aici, de jos de tot din Alabama!

¹³ Fratele Welch Evans, nu l-am văzut ultima duminică. Cineva a zis că el era aici astăzi. Oamenii aceia conduc din Tifton, Georgia, să fie aici. Și fratele șade aici, partenerii lui. Așa de mulți! Fratele Palmer din Macon, Georgia. Și eu văd, eu cred, pe Sora Ungren și pe cei de acolo din spate. Ei sunt de departe din Memphis, Tennessee. Acum, voi gândiți... Și alții din alte locuri. Doar am întâlnit aici o doamnă de acolo, departe acolo din South Carolina.

¹⁴ Acum, voi gândiți că oamenii de aici... Mă uitam peste, din Chicago, și doar diferite locuri, conducând sute și sute de mile, doar să participe la serviciu. Apoi, când ei ajung aici, nu este loc să șadă jos. Nu este o cameră cu aer condiționat; o clădire veche caldă, în care să stai, ștergând transpirația. Luând banii de la masă, de la copiii lor, să vină aici să asculte la acel Mesaj. Vreți să-mi spuneți că nu este o... dincolo de acest curs, pe undeva, că acolo este un loc unde merg ei, întruna din aceste zile? Sigur, există. Acea este credincioșie! Oamenii aceia sunt plătitori de zeciuieli. Nu numai că ei vin, ei își aduc înăuntru zeciuiala și ofertele, și o aduc în casa Domnului, încercând să facă ce este corect. Dumnezeu să binecuvânteze abundant un popor loial ca acela! Mila și harul lui Dumnezeu să fie cu ei.

¹⁵ Îl văd pe prietenul meu, Charlie Cox, cei de jos din Kentucky de sud. Și doar peste tot, voi priviți în jur, vedeți oameni din diferite locuri.

¹⁶ Acest bărbat tânăr care șade aici, nu-i pot spune numele. Eu l-am întâlnit în Chicago. Dar tu ești din ceva școală Biblică departe de aici, pe undeva, nu-i așa? [Fratele zice, "Springfield, Missouri" – Ed.] Springfield, Missouri; Adunarea lui Dumnezeu școala Biblică. Da. Păi, bine. Vedeți, ei doar vin de pretutindeni, în această biserică mititică veche.

¹⁷ Doar gândiți-vă, cam, în jur de treizeci de ani în urmă când am pus piatra de temelie în dimineața aceea, eu stăteam acolo pe Seventh Street, depărtare de un bloc. Eu nici nu eram căsătorit încă, doar un om tânăr. Și am văzut o viziune de oameni aglomerati și înghesuți aici de peste tot. Și eu am fost așa de fericit, stând în spatele amvonului. Și aceea este când El mi-a spus, "Dar acesta nu este tabernacolul tău." Și El m-a așezat jos sub ceruri. Și voi știți restul povestirii care este scrisă pe pagina Bibliei stând în piatra de temelie de acolo.

¹⁸ Eu sunt așa de recunoscător pentru voi oamenilor. Eu nu pot... Acea, aceea este așa de puțin, doar să-să spun, "Ei bine, eu sunt recunoscător pentru voi." Dar eu mă rog pentru voi. Eu cred în voi. Eu cred în experiențele voastre cu Dumnezeu. Eu nu cred că un bărbat sau o femeie va conduce sute și sute de mile să vină aici, să arate ce fel de haine poartă ei. Eu-eu nu cred că ei ar face aceea. Nu. Ei nu ar veni aici doar să fie văzuți. Ei vin aici pentru că ei sunt adânc în sinceritate pentru salvarea sufletelor lor. Rugăciunea mea este:

"Dumnezeule ajută-mă, ajută-mă să fiu cel puțin pe jumătate așa de sincer, să încerc să le slujesc cu tot ce este în inima mea, și să privesc la Dumnezeu."

¹⁹ Mesajul, vedeți, în această dimineață, este desenat aici pe tablă aici. Este doar numai să fac, să explic așa cum merg înainte, să încerc să-l fac ca voi să puteți înțelege despre ce încerc să vorbesc.

²⁰ Și aceste *Șaptezeci de Săptămâni ale lui Daniel* au fost un studiu mare, două zile și două nopți, aproape, eu am fost, la sfârșitul săptămânii aici, eu am fost pe acesta, încercând să aflu ce cuvinte să spun pentru Adevăr. Acesta trebuie să se compare cu restul Bibliei. Vedeți? Tu doar nu-L poți lua, doar o Scriptură mică și să faci o-o înțelegere, și apoi să spui, "Ei bine, aceasta este ceea ce spune acesta," și apoi să te întorci în jur și să zici, "Ei bine, dar aici El-El zice altceva, contrazice pe *acesta*." El nu poate să facă asta. El trebuie să zică același lucru tot timpul. Dacă nu, păi, aceea, atunci tu ești-tu ești greșit. Și acela-i felul cum am încercat să-L învăț.

²¹ Fiindcă veni vorba, pe benzi, fiindcă aceasta este pe benzi. Cea mai mare critică care o am pe benzi, a fraților mei în diferite părți ale lumii, este a crede în harul lui Dumnezeu, că eu învăț în felul cum o fac, că, "Noi am fost predestinați înainte de începutul lumii."

²² Frații mei Penticostali, desigur, eu știu că vederile voastre sunt legaliste, vedeți, și eu-eu știu că este puțin supărător pentru vederile voastre. Dar ați vrea voi, ca un frate Creștin, ați vrea voi doar să-i acordați suficientă considerare să vă puneți pe genunchi înaintea lui Dumnezeu, cu Biblia voastră, și să cereți lui Dumnezeu să v-o explice? Ați vrea să faceți asta? Ați vrea să luați punctul legalistic și să încercați să-l faceți să conecteze de la Geneza la Apocalipsa?

²³ Și, "Sămânța șarpelui," acela este ucigașul; mulți oameni nu cred asta. Dar, dacă voi doar veți citi în Geneza, Biblia a zis că șarpele avea o sămânță. "Și Eu voi pune vrăjmășie între sămânța șarpelui și Sămânța femeii." Deci, șarpele avea o sămânță. Și dacă sămânța șarpelui era spirituală, atunci Isus nu a fost un om, astfel Sămânța femeii era spirituală. Ei au avut amândoi semințe, și vrăjmășia încă este acolo. Șarpele avea o sămânță. Și dacă voi veți lua

Bibliile voastre, și mergeți jos și să fiți foarte respectoși înaintea lui Dumnezeu, eu cred că Dumnezeu v-o va descoperi.

²⁴ Și dacă nu o înțelegeți, eu sunt-eu sunt disponibil, oricând, să fac din câte știu mai bine să vă ajut, prin scrisoare sau prin-sau prin interviu personal, sau orice pot face să vă ajut. Desigur, noi ne dăm seama că aceea nu salvează pe om, nici nu condamnă un om, ci aceasta doar aduce Lumină asupra subiectului pe care noi toți încercăm așa de tare să-i facem pe oameni să vadă. Vedeți? Aceasta doar aduce Lumină.

²⁵ Acum, către audiența care este vizibilă, am zis aceasta din cauza benzilor, vedeți, și aceste benzi merg toate, peste tot.

²⁶ Acum să ne aplecăm capetele doar un moment, înainte de a ne apropia de Autorul acestui Cuvânt. Și câți din adunare în această dimineață sunt în nevoie, doar să zică, "Eu sunt în nevoie. O Dumnezeule, fii milostiv cu mine"? Domnul să binecuvânteze. Și către acei care vor auzi banda, când o auziți, fie ca Dumnezeu să vă admită cererea.

²⁷ Tatăl nostru Ceresc, noi suntem un popor recunoscător, deși un popor nevrednic. Dar noi ne apropiem de tronul Tău de har în această dimineață, deoarece noi am fost îndemnați să venim. Isus a zis, "Cereți Tatălui orice în Numele Meu, Eu o voi face." Acum, noi știm că aceea este adevărat.

²⁸ Și aici în audiență, și afară în-țară unde vor merge benzile, acolo vor fi probabil zeci de mii de Creștini născuți din nou să audă aceasta. Și noi știm, Tată, că atunci când noi suntem născuți din nou, că duhul nostru este născut de Sus. Acesta este Duhul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, peste noi. Și ne dăm seama că acel Duh Sfânt este atotputernic și poate face orice pentru noi care noi dorim să fie făcut. Apoi, Tată Ceresc, noi Ți-am cere să dai drumul credinței noastre la acel Duh, ca El să poată fi în stare să ne asigure pentru această dimineață, și pentru slava Împărăției lui Dumnezeu, toate aceste cereri și dorințe, ca noi să putem fi vindecați de bolile noastre și suferințele noastre, ca noi să putem sluji pe Dumnezeul nostru cu tot ce este în noi.

²⁹ Deschide-ne urechile înțelegerii astăzi, și așa cum mă străduiesc să aduc această mare întrebare, și să o clarificăm în mințile oamenilor. Acum, eu am scris aici, Doamne, pe hârtie, și de asemenea desenat pe această tablă, acest grafic, dar total insuficient să o explic. Acum noi Te chemăm pe Tine, marele Învățător Care a scris Cuvântul, Care L-a inspirat, Care L-a dat profetului Daniel. Și ne rugăm ca Tu să trimiți inspirația în această dimineață, în aceste zile din urmă, așa cum El a zis căci Cartea va fi închisă până la timpul acesta, ca Tu să deschizi înțelegerea noastră. Și fie ca acolo să fie o credință afănată în inima noastră care va lăsa Cuvântul să prindă Viață, și să rodească pomii neprihănirii în viețile noastre, care El este intenționat să-l facă. Credința noastră în Dumnezeu, fie ca ea să asigure asta pentru noi în dimineața aceasta. Căci noi smeriți așteptăm acum, și ne dedicăm Ție, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

³⁰ Acum, noi suntem recunoscători pentru această dimineață, pentru marea oportunitate din nou să deschidem aceste pagini ale Cuvântului Etern al lui Dumnezeu.

³¹ Acum, motivul că am luat asupra mea să încerc să explic aceasta, este din cauză că noi trecem prin Cartea Apocalipsei, și noi doar venim prin cele șapte epoci ale bisericii. Și, apoi, la sfârșitul celui de-al 3-lea capitol al Cărții Apocalipsei, Biserica este luată de pe pământ, sus în Slavă. Și eu încerc, cu toată inima mea, să aduc aceasta la oameni, că ei așteaptă ceva să se întâmple, care ei văd scris în Cartea Apocalipsei, când aceasta nu s-a aplicat în epoca bisericii. Și noi suntem mai aproape de sfârșit decât vă gândiți.

³² Cu câteva seri în urmă, Billy, al meu... Sau, nora mea, adică, m-a chemat, târziu în noapte, și a zis că acolo era un om numit Andy Herman, care este un văr de-al meu, zăcea, pe moarte în spital. Am mers să-l văd. Ei l-au drogat, eu... așa de mult, încât era adormit, și nu am putut vorbi cu el. Dimineața următoare... I-am cerut lui Dumnezeu să-l țină în viață până eu puteam. Andy este un om bun, dar el doar nu era un Creștin. El nu este un unchi; el este un văr, căsătorit cu o vară de-a mea.

Și atunci când Mătușa Ade mi-a spus, stând acolo, ea a zis, "Billy, toți acești optzeci de ani din viața lui, el nu l-a slujit pe Dumnezeu. Dar," a zis, "cu câteva săptămâni în urmă el ședea în casă..." El, de optzeci de ani, desigur, el nu face mult lucru manual. Dar a zis...

El a chemat-o și a zis, "Ade, tu știi ce? Cristos a venit înaintea mea aici, doar cu câteva minute în urmă."

Ea s-a uitat la el, a zis, "Andy, ești-ești... Care este chestiunea?" Ea a zis...

El a zis, "Nu. El a stat chiar aici înaintea mea, și El a zis ceva."

A zis, "Ce a spus El?"

"Este mai târziu decât te gândești."

³³ În câteva săptămâni de atunci, două sau trei săptămâni, el a fost lovit și a zăcut paralizat acolo în spital, pe moarte. Am zis, "Mătușă Ade, să-ți fie rușine că nu m-ai chemat pe mine sau pe cineva, să-i pună inima în stare pentru această oră la care a sosit acum."

³⁴ Am cerut Domnului, dimineața următoare, când eu... El nu putea vorbi, așa că doar l-am întrebat. Am zis, "Mă poți auzi, Unchiule Andy?" Și el-el a putut da din cap puțin și să-și miște fălcile. M-am rugat pentru el, l-am pus să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu. Am vrut să-l botez, și Mătușă Ade a vrut să fie botezată.

³⁵ Și m-am dus jos pe hol, să văd o doamnă tânără care locuiește în vecinătate aici, care ei urmau să o trimită la spitalul mintal, și Domnul a făcut un lucru mare pentru ea, a venit acasă.

Apoi, urcând pe drum, am întâlnit o soră de culoare, și ea a zis, "Nu ești tu Fratele Branham?"

Am zis, "Eu sunt."

Ea a zis, "Îți amintești de mine? Eu sunt D-na Drye."

³⁶ Și am zis, "Da, eu cred că îmi amintesc. Pete Drye și ei." Am zis, "Da, eu-eu îmi amintesc de tine." Ea s-a uitat în cameră, și când ne-am uitat... M-am întrebat de ce a zis așa. Și, acolo, Unchiul Andy s-a ridicat în pat, și ședea acolo sus, mișcându-și mâinile și brațele ca oricine altul, încercând să ia lucrul, lucrul de pe pat, așa ca el să poată să iese de acolo și să plece. Acum ei vin să fie botezați în Numele Domnului Isus, el și soția lui.

³⁷ Astfel, pentru ce am spus eu asta, este mai târziu decât ne gândim. Și eu cred că aceste *Șaptezeci de Săptămâni ale lui Daniel* o va aduce la înțelegerea noastră.

³⁸ Acum, cei mai mulți dintre frații noștri Penticostali, care am zis mai devreme pe bandă, că ei nu sunt de acord cu Acesta. Ei așteaptă un ceva mare, puternic să se întâmple. Și, frații mei, dacă voi veți asculta foarte atenți, și nu... și ascultați, voi veți afla că acel ceva mare, puternic deja a trecut. Isus este gata să se întoarcă.

³⁹ Biserica pleacă în al 3-lea capitol din Apocalipsa. Nimic nu spune acolo despre nimic, ci doar ultimul lucru era ultimul mesager al epocii. Apoi, noi avem de-a face cu Iudeii până la venirea din nou cu Mireasa, în al 19-lea capitol. De la al 6-lea la al 19-lea capitol este totul Iudeu.

Acolo este unde eu vreau să ajung la fratele meu bun de aici în timpul acestor Peceți, Fratele Woods, care a fost inițial Martor al lui Iehova, el și toți din familia lui, aici în această dimineață, că acei "o sută patruzeci și patru de mii" nu erau, nu aveau nimic de-a face cu Neamurile. Ei sunt Iudei. Vedeți? Și acesta nu este Trupul tainic al lui Cristos pe pământ astăzi.

Mireasa este acel Trup tainic. Prin Duhul Sfânt noi suntem botezați în acel Trup tainic.

⁴⁰ Acum, noi știm că în Cartea lui Daniel aici, unde p.oi am citit, noi vom citi din nou deoarece este Cuvântul Lui. În al 9-lea capitol din Daniel, al 24-lea verset.

Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale sfinte, să înceteze fărâdelegea, ... pentru a pune capăt păcatului, și să facă ispășire pentru nelegiuire, și să introducă neprihănire veșnică, și să pecetluiască viziunea și profeția, și să ungă pe cel prea Sfânt.

Al 25-lea verset, "Să știi de aceea și să înțelegi, căci de la..." Acum, aceea este despre ce vorbeam noi, și am terminat la aceea ultima duminică seara, "ungerea celui prea Sfânt." Aici este unde noi începem în această dimineață, la al 25-lea verset. "Și de aceea..."

De aceea să știi și să înțelegi, căci de la darea poruncii pentru restabilirea și rezidirea Ierusalimului (aceea este "cetatea ta sfântă," vedeți) până la ... Mesia Prințul vor fi șapte săptămâni, și șazeci și două de săptămâni: și străzile vor fi zidite din nou, și zidurile, și chiar în timpuri de strâmtorare.

Și după șazeci și două de săptămâni Mesia va fi stârpit, dar nu pentru el însuși: și poporul prințului care va veni va distruge cetatea și sfântul locaș; și sfârșitul ei va fi cu mare potop, și până la sfârșitul războiului pustiirile sunt hotărâte.

"Și..." Acum, amintiți-vă, acela-i sfârșitul războiului. Noi îl avem aici pe tablă. "Și," acum noi începem altceva.

Și el va face legământul cu mulți pentru o săptămână: și în mijlocul săptămânii el va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pentru răspândirea în mare măsură a urâciunii el va face pustiire, chiar până la împlinire, (aceea este, tot), și prăpădul hotărât va fi turnat afară peste cel pustiit.

⁴¹ Oh, ce lecție! I-am zis soției zilele trecute, "Mă întreb dacă oamenii îl înțeleg într-adevăr." Acum, eu vreau să-l pricepeți. Să nu... Dacă voi, noi trebuie să stăm aici toată ziua, doar să stăm. Acum, noi-noi-noi vrem să-l pricepem. Vedeți? Noi-noi vrem să știm că acesta-i Adevărul. Și, voi, dacă puteți doar numai să-l vedeți! Și eu voi cere, poate ...

⁴² Și apoi, după aceea, eu voi lăsa schița să atârne aici, și voi-voi puteți să o desenați, după aceea. Veniți aici în această după-masă, oricând vreți, să desenați schițele și așa mai departe. Aceasta vă va ajuta să înțelegeți. Acela-i motivul că eu o pun acolo, așa ca voi să o înțelegeți.

⁴³ Acum, să revizuiți doar un pic așa ca să putem lua o bază. Acum acolo era... Daniel era preocupat despre poporul lui, căci el a citit Ieremia profetul, și a înțeles că Ieremia a zis că ei vor fi în captivitate pentru șaptezeci de ani. Și apoi, el a văzut atunci că ei au fost în captivitate de șaiszeci și opt de ani, astfel el știa că timpul se apropia. Astfel el a lăsat la o parte tot lucrul lui, a tras jos, așa cum era, umbrele tuturor preocupărilor lui zilnice. Și-a îndreptat fața către Dumnezeu, s-a îmbrăcat în sac și cenușă, și a pornit să postească și să se roage, ca el să poată înțelege când va fi timpul acela. Apoi noi aflăm, așa cum am afirmat înainte...

[Fratele Branham vorbește cu cineva pe platformă – Ed.] Ați vrea să întoarceți aceea în jur, înspre partea *aceea*, doar un pic. Ventilatorul, este doar un pic prea mult. El mă face să răgușesc. Apoi... Îți mulțumesc, frate.

⁴⁴ Acum, că noi aflăm că, Daniel, el a vrut această informație pentru poporul lui. Și eu cred, dacă Daniel, citind profeții dinaintea lui, și a avut acest fel de înțelegere, că el era aproape de sfârșit, el l-a căutat pe Dumnezeu, să afle cât de aproape era sfârșitul; apoi eu cred că noi suntem justificați, prin a vedea că noi suntem la capătul drumului acum, nu să îmbrăcăm sac și cenușă, ci să aruncăm lucrurile lumii, și grijurile noastre din această viață; și să căutăm pe Dumnezeu, să aflăm în ce zi a anului suntem, căci noi vedem că suntem la sfârșit, și astfel Biserica va posti și se va ruga și va fi gata. De aceea m-am străduit să o iau asupra mea... Fără să știu cum să explic aceasta, căci am ocolit-o de fiecare dată, și am zis, "Acele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel," căci nu o puteam înțelege. Și de aceea am luat-o asupra mea acum, să încerc să o explic. Și eu cred, cu ajutorul Domnului, eu o pot face cu harul Lui, să o aduc acolo unde, să vă arăt cât de aproape suntem de Venirea Domnului.

⁴⁵ Acum, Daniel era doar în doi ani. Apoi noi aflăm, că, în timp ce el era în rugăciune, Îngerul, Gabriel, a venit repede la el; și nu numai că i-a explicat când poporul lui va ieși din robie, dar, de asemenea, tot ce a fost hotărât pentru poporul lui, tot ce a fost încă rămas pentru poporul lui. El a zis, "Există șaptezeci de săptămâni încă rămase pentru Iudeu."

⁴⁶ Apoi, noi aflăm, că El a avut un scop înșesit. Și unul din ele, era să sfârșească nelegiuirea; și-și să pună capăt păcatului; să facă ispășire pentru nelegiuire; să aducă înăuntru neprihănire veșnică; să pecetluiască viziunea și profeția; și să ungă pe cel prea Sfânt.

⁴⁷ Și noi am luat, ultima duminică dimineața, Daniel în starea lui acolo jos, rugându-se. Ultima duminică seara, dând Scripturile, așa ca oamenii să o citească când ajung acasă. Voi ați citit-o? V-a plăcut? Minunat!

⁴⁸ Acum, scopul înșesit. Și noi aflăm că, în acest al șaselea scop, "să ungă pe cel prea Sfânt," noi aflăm că "prea Sfânt" întotdeauna a reprezentat Biserica, cortul. Și ultimul lucru care urma să se facă, era să ungă pe cel prea Sfânt, acela-i Cortul Milenar în care va locui El în timpul Mileniului, în care vom locui noi.

⁴⁹ Acum, astăzi, acum ne apropiem, "Ce sunt cele șaptezeci de săptămâni?" Și aceasta este o parte foarte vitală, cele șaptezeci de săptămâni.

⁵⁰ Acum, noi știm că Scripturile nu pot minți. Ele trebuie să fie Adevăr. Și dacă acest Înger Gabriel a venit și i-a spus lui Daniel că există numai șaptezeci de săptămâni rămase pentru Iudei... Acum, noi vom aplica aceea la șase zile... sau săptămână de șapte zile. Dar, în profeție ea este întotdeauna dată în pilde.

⁵¹ Și astfel, fără îndoială că jos prin epocă, au fost sute de ori sute de oameni, învățați, oameni capabili, încercând să explice ce erau aceste șaptezeci de săptămâni. Și eu am citit multe din comentariile lor despre aceasta. Și eu sunt foarte recunoscător lui DL Smith, din biserica Adventistă, pentru vederile lui. Eu sunt foarte recunoscător lui Dr. Larkin, de vederile lui. Eu sunt recunoscător la toți acești mari învățați, pentru vederile lor la aceasta. Și în citirea lor, aceasta mă luminează mult, că eu pot găsi locuri care arată corect. Dar pentru a lua vederile care eu-eu m-am gândit că mi-ar place să le explic, am cercetat prin enciclopedia, a "timpului," să aflu ce însemna "timpul."

⁵² Și noi aflăm aici, noi avem "timp, timp, și împărțire de timp." Ce este timpul? Ce este o săptămână? Acum, au fost trei mii, patru sute și treizeci de ani în urmă, de când a fost aceasta, de când Dumnezeu a început să se ocupe cu Iudeul; mulți, mulți ani în urmă. Daniel era r.c., și timpul acela era î.c. 538, 538 de ani înainte de Cristos, când el a vorbit aceasta pentru "timp, timp, și împărțire de timp." Și, șaptezeci de săptămâni, priviți unde l-ar lua șaptezeci de săptămâni. Păi, el încă era în Babilon, în șaptezeci de săptămâni, și totuși Dumnezeu i-a spus că acela era tot timpul care a fost hotărât peste popor.

⁵³ Acum, biserica mea de aici știe că prin toți anii eu întotdeauna v-am spus, "Dacă vreți să știți ce zi din săptămână

este, uitați-vă la calendar. Dar dacă vreți să știți timpul în care trăim, urmăriți pe Iudeii aceia." Acela este singurul ceasornic. Dumnezeu nu-nu a alocat anumite timpuri pentru Neamuri; acolo nu era un anumit spațiu de timp. Și acolo este unde mă gândesc că mulți scriitori mari au încurcat-o, și au încercat să aplice aceasta la Iudeu și la Neamuri, deoarece El a zis, "Poporul Tău." Dar El vorbea către Daniel, nu către Biserică; poporul lui Daniel, Iudeul. Dacă el vorbea către Biserică, voi nu puteți face aceea să meargă nicăieri; voi sunteți-voi sunteți în urmă de tot, chiar înainte de venirea lui Cristos. Aceasta ar ieși în orice fel de săptămâni profetice în care ați vrea să le puneți. Este deja terminată. Dar El vorbea către Iudei, astfel de aceea Iudeul este cronometrul lui Dumnezeu.

⁵⁴ Vă amintiți aici, nu cu mult în urmă, când Fratele Arganbright, din California, vicepreședinte al Asociației Internaționale a Evangheliei Depline a Oamenilor de Afaceri, a venit la casa mea și a adus o-o bandă; și nu o bandă, ci un-un film de cinema, care ei ... despre *Trei Minute Până La Miezul Noptii*. Aceea a fost luată pe o cercetare științifică. Când i-am văzut pe acei Iudei întorcându-se, înapoi în Ierusalim, eu am venit jos aici la tabernacol, și am zis, "Eu simt ca și cum am o reconvertire." Mulți dintre voi vă amintiți asta. Am zis, "Să-i văd pe Iudeii aceia întorcându-se înapoi!"

Isus a zis, în Matei al 24-lea capitol, "Când vedeți smochinul înmugurind." Voi știți ce să așteptați, vedeți, Iudeii întorcându-se!

⁵⁵ Acum, eu am câteva comentarii scrise aici. Mi-ar place să merg în ele. Acum, acum, eu voi-eu voi lua timp, așa ca voi să puteți de-asemena să A le scrieți. Acum, acestea toate au loc, aceste... Acum noi... În decursul timpului în care noi suntem acum, toate acestea au loc la... Este Evreiesc; nimic nu are de a face cu Biserica, de loc. Orice de la Apocalipsa al 3-lea capitol, înainte până la al 19-lea, nu are nici un lucru de-a face cu Biserica. Voi nu o puteți face să ajungă corect. Aceasta doar nu este acolo.

⁵⁶ Acum eu vreau să explic cum am aflat aceasta. Acum, pe tablă, mulți dintre voi vor vedea că eu am desenat, timpuri împărțite, cum că aceasta vine în spațiu, așa ca aceasta să se poată face ca fiecare să poată înțelege. Puteți voi... Voi nu o puteți vedea din spate, eu presupun, este prea mic scrisul. Și acela-i scrisul lui Becky. M-am gândit... Și tabloul acela, eu am avut unul mai rău decât acela. Dar, Becky l-a desenat, despre chipul visului lui Nebucadnețar. Și mă gândesc că acesta arată mai mult ca o fată, Becky, decât ca un bărbat. Dar, oricum, el va-el va furniza informația, ce vrem noi.

⁵⁷ Acum, dacă citim în Biblie că există șaptezeci de săptămâni hotărâte peste popor, acum, ... nu are nimic de-a face cu Biserica. Cele șaptezeci de săptămâni nu au nimic de-a face cu Biserica. Dacă observați aici, pe schiță, eu am epoca bisericii între cele șaptezeci de săptămâni.

⁵⁸ Noi o avem aici. Un frate jos în Georgia a desenat-o pentru noi aici, așa cum noi am trecut prin epocile bisericii. Și noi suntem siguri că putem înțelege ce înseamnă aceasta. Acest alb în biserică aici, aceea înseamnă că a fost toată apostolic. Și apoi în a doua epocă a bisericii, ei au avut doctrina Nicolaiților, sau, ei au avut faptele Nicolaiților; aceasta nu a devenit o doctrină. A treia epocă a bisericii, ea devine o doctrină. Și în a patra epocă a bisericii, ea s-a organizat, și aceasta era papalitatea Romană. Și în a patra epocă a bisericii, aceea era epocile întunecoase.

Voi observați, toată întunecimea de acolo reprezintă Nicolaitismul, sau Romanismul. Partea albă reprezintă Duhul Sfânt, Biserica. Și, așa cum ea a fost începută în timpul Sfântului Pavel, toată Biserica apostolică întregă a fost umplută cu Duhul Sfânt. Apoi aristocrații au început să vină înăuntru. Apoi ei în final s-au consolidat și au făcut o biserică nouă completă din aceasta. Și doar mica biserică a fost arsă, și împroșcată cu pietre, și dată hrană leilor, și de toate.

⁵⁹ În reformare a venit Luther, puțin mai luminos, vedeți. În zilele lui Wesley, a adus înăuntru puțin mai luminos. Dar în ultima epocă a bisericii aici, epoca bisericii Nicolaită, aceea este epoca care noi... Nu cea Nicolai tă, ci Laodiceană, aceea este epoca în care trăim noi. Observați, acolo nu este prea multă Lumină.

⁶⁰ Cineva, când ei au văzut desenul acesteia acolo sus, a zis, "Să-ți fie rușine, Frate Branham! Această măreață zi de iluminare!"

Am zis, "Îmi voi imagina, când aceasta este cercetat..." [Fratele Branham face pauză – Ed.] "Aceea nici măcar nu-i face dreptate; când voi ajungeți foarte puri în inimă, născuți din nou din Duhul." Amintiți-vă, aceasta era singura epocă a bisericii când Cristos a fost dat afară din Propria Lui biserică, din toate din ele. Noi avem o confesiune mare, dar avem noi o posesiune, este aceea despre care vorbim. Este Cristos întradevăr în biserică? Aceasta va fi foarte mult în minoritate.

⁶¹ Acum, acum să subliniem cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel. Acum aș putea să repet aici din nou;

predicatori ai Evangheliei, dacă nu sunteți de acord cu aceasta, bine. Ele sunt împărțite în trei perioade, așa cum aflăm în Daniel 9. Trei perioade. Întâi, o perioadă de șapte săptămâni; apoi șaiszeci și două, care este șaiszeci și două; și apoi o perioadă de o săptămână. Ele sunt împărțite în trei perioade diferite.

⁶² Acum, eu am împărțită aici pe tablă. Prima perioadă; a doua perioadă; și după înțelegerea mea, prin Evanghelie, prin Duhul Sfânt, că, timpul sfârșitului, Dumnezeu se întoarce din nou la Iudeu.

⁶³ Acum, noi știm, prin toate Evangheliile, că Pavel a învățat, și ceilalți, că Dumnezeu se va întoarce din nou la Iudeu. Bine, atunci, dacă El se va întoarce din nou la Iudeu, cum putem noi să o aplicăm în urmă în timpul lui Daniel? Noi trebuie să o aplicăm în această ultimă epocă. Și aceasta-i după ce Biserica Neamurilor a fost dusă, căci El se ocupă cu Israelul ca o națiune, cu noi ca individual.

⁶⁴ Acum, eu am ceva scriere aici care mi-ar place să vă citesc așa cum mergem înainte. Acum:

... *darea poruncii să rezidească Ierusalimul...*

Care, a fost în a 14-a zi din Martie. Dacă vreunul din voi vrea să o notați, în Ebraică o veți afla numită *N-i-s-a-n Nisan*, care înseamnă "Martie." Porunca s-a dat în a 14-a zi din Martie, î.c. 445, porunca s-a dat să zidească, rezidească templul. Voi o înțelegeți, așa cum voi oamenilor ați citit Scripturile. Până când s-a completat, a durat patruzeci și nouă de ani să termine templul și cetatea, să 9 rezidească. Și așa cum zice Biblia aici, Daniel vorbește, sau Îngerul către Daniel, că:

... zidurile, și acesta se va zidi *în timpuri* de necaz.

Și mulți dintre noi ne amintim, când a fost zidit, ei au avut un bloc de mortar într-o mână și o sabie în cealaltă, să urmărească dușmanul. "Și se va zidi *în timpuri* de necaz."

⁶⁵ Deci, aici este unde eu aflu aceea, luându-mi zilele. Acum, noi avem două, trei calendare diferite. Noi mergem înapoi la calendarul vechi de astronomie, și noi aflăm că în calendarul Iulian există trei sute, șaiszeci și cinci și o pătrime de zi într-un an. Ei cronometrează aceea prin trecerea lui Sardis și diferitele Stele, și așa mai departe. Ei l-au cronometrat. Acum noi aflăm, în calendarul Roman sub care noi trăim acum, trei sute șaiszeci și cinci de zile într-un an, prin calendar. Dar în cel Creștin, sau calendarul profetic, noi aflăm că există numai trei sute și șaiszeci de zile într-un an. Acum, vă puteți întreba cum a venit această confuzie.

⁶⁶ Acum, aceasta eu pot numai să spun așa cum vorbesc eu însumi. Eu cred că în urmă înainte de distrugerea potopului, în urmă în zilele lui Iov, și așa mai departe, că ei au ținut timpul prin stele. Și noi înțelegem, sau în urmă înainte de timpul acela, că lumea a stat în sus. Și apoi în păcatul omului, răsturnarea lumii, și acesta s-a înclinat și potopul a venit, de aceea noi avem marile glaciare de gheață, și așa mai departe, și tot vârful și dedesubtul pământului este plin de gheață. Noi știm asta. Și pământul nu stă drept în sus. El stă înclinat. Aceea l-a zguduit de unde luna și stelele, unde se uitau ei, și așezat greșit atunci. Sau-sau, voi nu mai puteați ține timpul cu el, deoarece el stă strâmb, stând înclinat în spate. De aceea, el nu va atinge stelele acelea în același timp, deoarece el este-este afară din rânduială față de stelele acelea. Voi înțelegeți? Eu cred că aceea-i ce este.

⁶⁷ El stă în spate în starea aceea. Și aceea arată numai că aceasta este doar o perioadă de timp. Nu puteți vedea? Dumnezeu nu are lucruri afară din rânduială. El doar îl lasă să meargă în felul acela pentru puțin timp. Și eu într-adevăr cred că lucrul acela s-a făcut.

Și în aceste zile din urmă este când Dumnezeu urmează să descopere aceste secrete Bisericii. El nu a făcut-o înainte. Și motivul că El nu a făcut-o, este să țină Biserica în veghere și rugăciune tot timpul, să nu știe când venea. Dar vă amintiți, în Daniel 12, El a zis, "Cei înțelepți vor înțelege în ultima, în această zi din urmă." Vedeți? Aceasta i s-a dat lui.

⁶⁸ Duhul de înțelepciune vine în Biserică, să facă cunoscut Bisericii, prin descoperirea Duhului Sfânt, aducând Biserica înăuntru și să-i descopere în ce zi trăim noi. Întocmai la fel cum Gabriel a venit la Daniel, Duhul Sfânt vine la Biserică în zilele din urmă, să descopere aceste lucruri mari, adânci, secrete. Înțelegeți acum? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

⁶⁹ Acum, aceea ar lovi afară acel an astronomic sau anul Iulian, calendar, vedeți, anul masonic, căci lumea este înclinată. Noi toți știm asta, de la studii în școală. Și este afară din rânduială, de aceea ele, stelele acelea, nu ar trece în linia pământului în același timp. De aceea, calendarul Roman este greșit, de asemenea, căci voi nu puteți să puneți zilele împreună. Există doar multe lucruri care aș putea să le spun chiar aici. Că noi aflăm, dar chiar natura însăși, ne învață că există numai treizeci de zile exact în an.

⁷⁰ Acum, să luăm Apocalipsa unde noi va trebui să mergem aici în zilele celor doi profeți. Biblia a zis, "Ei au profețit

o mie două sute șaiszeci de zile." Acum, voi luați calendarul astronomic, el sigur îl va rata o cale lungă de la a fi trei ani și jumătate. Și voi luați calendarul Roman care-l avem astăzi, el îl va rata o cale lungă. Dar să luați calendarul profetic, și acolo este exact o mie două sute șaiszeci de zile, în treizeci de zile la lună. Vedeți?

⁷¹ Noi avem treizeci de zile în unele luni, treizeci și una în următoarea, douăzeci și opt în unele. Vedeți, noi suntem tot încurcați. Dar Dumnezeu nu o are zgâlțâită, în sus și-n jos, înainte și înapoi. El o atinge exact la fel. Da, domnule. Exact la fel, treizeci de zile într-o lună; nu treizeci și una, apoi treizeci, și altceva. Vedeți? Dar aceea s-a făcut totul în marea economie a lui Dumnezeu, să țină Biserica în veghere și să se roage, fiind gata, să vă aveți hainele spălate în Sângele Mielului. Dar, oh, în aceste zile din urmă, El a promis! Aha. Acum noi vedem unde trăim. Acum, amintiți-vă, scopul, singurul scop, este să facă aceasta.

⁷² Acum, dacă acolo au fost șapte... Priviți, acolo este exact patruzeci și nouă de zile... patruzeci și nouă de ani, adică, în timpul zidirii templului. Cele șapte, sunt șapte săptămâni profetice, șapte săptămâni, căci acolo sunt șapte săptămâni hotărâte pentru templu, să rezidească templul. Și el a fost zidit exact în patruzeci și nouă de ani. Acum noi avem însemnătatea timpului săptămânilor, căci dacă Biblia a zis, Îngerul a zis, că au durat șapte săptămâni până la zidirea templului. Și au fost exact patruzeci și nouă de ani de zidire a templului, din-din martie 14 până în 5-538 î.c. Până când templul a fost reșezat din nou, și străzile au fost refăcute, exact patruzeci și nouă de ani. Deci, ce obținem noi? Ce obținem noi? Căci, dacă șapte săptămâni înseamnă patruzeci și nouă de ani, atunci o săptămână este egală cu șapte ani. Și șapte ori șapte este patruzeci și nouă. Aceea este exact. Ia te uită.

⁷³ Astfel acum nu mai există presupunere privitor la aceasta. Noi știm acum că fiecare săptămână a însemnat șapte ani. Ați priceput-o? Să o spunem împreună. [Fratele Branham și adunarea vorbesc în unison – Ed.] "O săptămână este egală cu șapte ani." Acum noi știm că am priceput-o. O săptămână este egală cu șapte ani.

⁷⁴ Aici suntem noi chiar aici, prima săptămână. [Fratele Branham indică pe tablă ilustrarea – Ed.] Patruzeci și nouă de ani pentru rezidirea templului. Acum, această linie de sus reprezintă națiunea Evreiască așa cum traversează. Acesta este doar timpul. Și când el cade aici jos, el cade afară din națiunea Evreiască, în timpul Neamurilor. Apoi merge iarăși sus și-l prinde pe Israel, și merge înainte.

⁷⁵ Acum, Neamurilor nu li s-au alocat vreun timp anumit. Doar a zis, "Timpul Neamurilor." Și noi aflăm, nici chiar Isus nu le-a alocat un timp. Căci noi aflăm aici, în Luca 21:24, El a zis, "Ei vor călca zidurile Ierusalimului până când Neamurile..." Să citez aceea. Eu o citez doar din memorie. Să o citesc, căci ya fi pe bandă aici, și noi vrem să fim siguri că o luăm corect. În ordine, dacă voi vreți să deschideți cu mine la ea, la Sfântul Luca 21:24. Eu am studiat aceasta clar, cât am putut de bine.

Și ei vor cădea prin tăișul sabiei, și vor fi duși departe...

Despre cine vorbește El? Iudei. Aceea era distrugerea templului, în 70 D.C.

... și ei vor fi duși robi în toate națiunile: ...

Acum amintiți-vă, nu numai jos în Babilon, nu numai acolo în Roma, ci la "toate națiunile." Acolo este unde Iudeul este astăzi, la "toate națiunile."

... și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până când timpul Neamurilor va fi împlinit.

⁷⁶ Atunci, acolo este un timp alocat, dar nimeni nu știe când va fi. Vedeți? Este o taină, vedeți, timpul Neamurilor. Dar, Iudeii... Apoi, noi nu putem spune timpul prin ce Biserica, dacă Ea este decăzută sau dacă Ea merge înainte, sau ce face Ea. Voi nu o puteți spune prin aceea. Dar, priviți la Iudei, acolo este calendarul timpului. Voi îl vedeți? Dumnezeu le-a alocat exact o zi, oră, și timp, dar El niciodată la Neamuri. El a alocat la Iudei, deci să urmărim pe Iudei, atunci vom vedea unde suntem.

⁷⁷ Acum, acum, cele șapte săptămâni erau patruzeci și nouă de ani. Noi o avem clar acum, că o săptămână este o săptămână este șapte ani; o săptămână, șapte ani.

⁷⁸ Acum ni se spune, "De la darea poruncii..." Acum, aici este unde vine necazul. Acum ni se spune:

... de la darea poruncii să rezidească cetatea la Mesia (și Mesia era Cristos, desigur) vor fi șapte săptămâni, și șaiszeci și două de săptămâni: (făcând șaiszeci și nouă de săptămâni) ...

Vedeți? În ordine. Și de șapte ori șaiszeci și nouă face patru sute și optzeci și trei de ani. Acum, voi o luați jos? Dacă vreți ca eu să trec peste ea din nou, eu voi fi bucuros să o fac.

⁷⁹ Acum ni se spune, "De la darea poruncii să rezidească cetatea, până la Mesia, vor fi șapte," (șapte, aceea este întâi-întâi, chiar aici) "șapte săptămâni, și șaiszeci și două," face, șaiszeci și două și șapte sunt șaiszeci și nouă, șaiszeci și nouă

de săptămâni. Șapte ori șazeci și nouă ar face patru sute și optzeci și trei de ani. De aceea, până la Mesia... Acum noi venim sus la această parte *aici*. Până la Mesia, trebuie să fie patru sute și optzeci și trei de ani, patru sute și optzeci și trei de ani.

⁸⁰ Acum, acum, Isus, Mesia, a intrat călare în cetatea Ierusalim, triumfând, pe spatele unui măgar alb, în duminica Floriilor, 2 aprilie, 30 D.C. Isus a intrat călare în Ierusalim în duminica Floriilor, în 30 D.C. Și acum, acum, de la 445 t.c până la 30 D.C., sunt exact patru sute șazeci și cinci de ani.

⁸¹ Dar, așa cum am văzut deja, că cele șazeci și nouă de săptămâni fac patru sute și optzeci și trei de ani. Acum, acolo este unde vine necazul, chiar acolo. Vedeți? Noi avem numai, cu marcarea Bibliei aici, timp, numai patru sute și șazeci și cinci de ani. Și, de fapt, este patru sute și optzeci și trei de ani, o diferență de opt ani.

⁸² Acum, Dumnezeu nu o poate face să greșească. Dacă El a spus că vor fi așa de multe zile, sunt așa de multe zile. Dacă El spune că este așa de mult, este așa de mult. Deci ce vom face noi? Acum, 475 î.c. la 30 D.C., sunt ani Iulieni sau astronomici care sunt trei sute și șazeci și cinci și o pătrime de zi în-în fiecare. Dar când noi reducem zilele acelea la calendarul nostru profetic...

⁸³ Acum să mă opresc chiar aici doar un minut. Ca voi să puteți ști dincolo de o umbră de îndoială, eu doar nu aș lua acel un loc. Eu îl pot duce prin Scripturile întregi să vă dovedesc că șapte zile este acel șapte, o săptămână este-este șapte ani, în Biblie. Eu doar am făcut-o aici, în Apocalipsa al 13-lea capitol, sau al 11-lea capitol și al 3-lea verset. Profeții aceia vor profetii o mie două sute și șazeci de zile, care este în mijlocul ultimei săptămâni a Iudeilor, apoi ei sunt stârpiți și Armagedonul se stabilește înăuntru. Atunci dacă aceea este așa, acolo este din nou, exact treizeci de zile într-o lună. Vedeți? Atunci, sunt-nu sunt treizeci și una de zile și douăzeci și opt de zile, și așa mai departe. Este exact treizeci de zile într-o lună, de fiecare dată.

⁸⁴ Calendarul nostru profetic ne aduce la trei sute și șazeci de zile, așa cum folosim acum în Scripturi. Noi avem exact patru sute și optzeci și trei. Acolo este aceasta, patru sute și optzeci și trei. Aici noi avem exact dovadă despre profetie, exact adevărul. Căci, de la timpul pornirii să construiască templul, până la distrugere, când ei l-au respins pe Cristos și l-au omorât în anul 33 D.C. când Cristos a fost omorât, este exact patru sute și optzeci și trei de ani.

Acum, de la darea poruncii să rezidească Ierusalimul, s-au hotărât șapte săptămâni, care au însemnat patruzeci și nouă de ani. Și patruzeci și nouă de ani o ating exact. Ei bine, de la rezidirea templului până la Mesia, au fost patru sute și treizeci și opt de ani. Deci, patru sute și trei... patru sute și treizeci și patru de ani. Și patru sute și treizeci și patru (timp), patruzeci și nouă, face exact patru sute și optzeci și trei de ani. Aceasta a atins-o la punct, exact până la zi, de la ziuă la ziuă. Amin! Ia te uită.

⁸⁵ "Mesia Prințul va veni." Vedeți? Șapte ori șazeci și nouă este patru sute și treizeci și optzeci și patru de ani. Exact, aceasta atinge la punct. Deci, atunci, noi știm perfect, noi știm exact, că Scriptura aceea este corectă. Iat-o aici. Dar, voi vedeți, toți acești ...

⁸⁶ Când Dumnezeu a avut lumea dinaintea potopului și a distrus-o prin apă, și a schimbat data astronomică; și apoi a lăsat ca Romanii să vină și să-și facă calendarul lor, care atinge și sare, și așa mai departe. Și eu presupun, că, chiar în enciclopedia unde am citit.

⁸⁷ Zi-i, fiindcă veni vorba, Frate Kenny Collins, este el în clădire în această dimineață, Kenneth Collins? Tu știi când mii trimis acea grămadă mare de enciclopedie? Îți amintești asta? Tu mi-ai trimis acolo aproape un camion încărcat cu aceasta. M-am gândit, "Ce va face oare cu aceea un novice ca mine?" Tu știi, Domnul te-a călăuzit, Kenny. De acolo mi-am primit informația, chiar din enciclopedia aceea veche, "timp," și eu am studiat. Și Becky le folosește în școala ei. Eu le am jos în biroul meu, jos în cămăruța mea la parter. Și noi am mers acolo și am luat-o, și acolo am căutat-o, și am aflat-o, exact, prin toate calendarele și timpul care a fost vreodată. Vedeți? Deci, noi îl avem.

⁸⁸ Acolo este acesta, exact, patru sute și optzeci și trei de ani. De la darea poruncii să reazeze-să reazeze clădirea, până la timpul când Prințul Mesia a fost respins, face exact patru sute și optzeci și trei de ani, prin calendar.

⁸⁹ Acum voi vedeți, noi folosim același calendar chiar aici. Căci, dacă Dumnezeu a folosit acest calendar aici, atunci El trebuie să-l folosească pentru restul timpului prin Biblie. Este corect? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Dumnezeu nu se schimbă. Deci, dacă șapte săptămâni au fost patruzeci și nouă de ani, șapte săptămâni din nou sunt patruzeci și nouă de ani. O săptămână este șapte ani, vedeți, deci aceasta o face doar perfect. Și dacă ea atinge exact la punct acolo, ea va atinge exact la punct din nou. Amin! Oh, vai! Aceasta mă agită total. Oh, eu-îmi place-îmi place să știu despre ce vorbesc. Eu-eu-eu o iubesc.

Căci, așa cum a spus acel ins bătrân, acolo jos în Kentucky, mi-a zis, zicea, "Îmi place să aud pe cineva vorbind,

care știe despre ce vorbește."

Eu am zis, "Și mie, la fel."

El a zis, "Acea este chestiunea cu voi predicatorii, voi nu știți despre ce vorbiți."

⁹⁰ "Bine," am zis, "Eu apreciez complimentul tău, dar există unele lucruri despre care știm ce vorbim." Aha. Așa este. Eu știu că sunt născut din nou. Eu știu că am trecut din moarte la Viață. Eu știu că există un Dumnezeu, căci eu am vorbit cu El.

Eu L-am avut să vorbească prin mine, și să vorbească cu mine, și să vorbească altora, și să-mi spună despre alții. Și eu știu că El este Dumnezeu. Așa este. El a fost așa de drăguț să vină jos și să mă lase să am fotografia mea luată cu El, unde lumea științifică nu o poate nega. Și am deschis acolo la Scriptură și am văzut că aceea este chiar exact să împlinescă această epocă a bisericii, exact ce are loc, așa ca eu să știu că noi suntem aici. Amin.

⁹¹ Acum, noi am putea să nu fim învățați. Noi am putea să nu fim oameni îngâmfați, și lucruri ca acelea. Noi poate n-l suntem demnitari, dar noi cunoaștem pe Dumnezeu. Noi Îl cunoaștem pentru că există un Duh Sfânt, vedeți, și acesta se compară Cuvânt-cu-Cuvânt prin Scripturi, atunci noi știm că este adevărat. Noi trăim în zilele din urmă.

⁹² Acum, acolo, amintiți-vă acum, că, acest an profetic, de trei sute și șaiszeci de zile într-un an. Priviți la orice altceva. Natura, dacă unii dintre voi oameni puteți înțelege, chiar la femei, și așa mai departe. Vedeți? Treizeci, treizeci de zile, doar vedeți ea-ea este... Toată natura este stabilită în felul acela. Vedeți? Nu treizeci și una, treizeci, douăzeci și opt, sau ceva. Este exact treizeci de zile. La fiecare an, acela-i calendarul profetic, exact patru sute și optzeci și trei de zile.

⁹³ Aici noi avem exact dovada profeției, patru sute și-și patruzeci și cinci de ani, înainte, era exact corect. Acum, tot ce a fost profețit să se împlinescă. Și cele șaptezeci de săptămâni nu s-au întâmplat atunci, așa că este rămas pentru zilele din urmă acum.

⁹⁴ Acum, frații mei Penticostali; acum, frații mei Martorii lui Iehova; vă dați seama? Știți voi unde au apărut cei o sută patruzeci și patru de mii? Știți voi unde au apărut toate marile miracole din Apocalipsa? Acolo în epoca Iudaică, nu în a noastră. Nu este nimic înregistrat în ea, doar Biserica se pregătește și pleacă. Sigur, cu puterea lui Dumnezeu, noi facem miracole și isprăvi. Noi știm asta. Dar lucrul real a fost aici la Iudei; eu vreau să spun, adevărata, putere de lucru, lucrarea miracolelor. Cei patru...

⁹⁵ O sută patruzeci și patru de mii nu apar acolo. Ei sunt dincolo... Ei nu apar în capitolul al 3-lea. Ei sunt dincolo în Scripturi, mai departe. Iar acum noi vedem că tot lucrul acela care urma să aibe loc, era dincolo în timpul acesta al celei de-a șaptezecă săptămână, ultima săptămână. Acum, dacă ei au avut deja șaiszeci și nouă de săptămâni, și au trăit exact în felul cum Dumnezeu a zis că vor trăi, și s-a întâmplat exact în felul cum Dumnezeu a zis că va fi, atunci mai există încă o săptămână promisă la Iudei. Acum, fraților, doar pregătiți-vă. Vedeți? Vedeți? Ascultați cât de aproape suntem noi. Ultima săptămână, șapte, al șaptelea an.

⁹⁶ Acum, fiecare înțelege până aici, dacă da? Fiecare înțelege până aici, că este Adevărul perfect. Aceasta este Biblia. Sunt ani profetici.

⁹⁷ Acum noi venim sus, și-i avem aici sus la respingerea lui Mesia, vedeți, de la... până la respingerea lui Mesia, ultima săptămână.

⁹⁸ Acum, aș vrea să mă opresc chiar aici doar un moment și să explic aceasta. Căci, când ei l-au respins pe Mesia, era când ei, desigur, l-au respins pe Isus ca Salvator, și L-au răstignit. Amintiți-vă aici ce a spus Biblia, "Și El va fi stârpit, dar nu din cauza Lui, Mesia, Prințul." Acum gândiți-vă cât de aproape atinge profeția aceea. Aș vrea să am aceasta perforat în voi. Căci, dacă acea profeție atinge exact la dată, exact la timp, și exact în felul cum a zis că o va face; această cealaltă a șaptea, aceste șapte săptămâni rămase... un șapte ani, adică, (șapte zile: șapte ani), vor atinge exact conform cu Scriptura.

⁹⁹ Acum amintiți-vă, El a fost stârpit, Mesia. Iudei, Dumnezeu a încetat să se ocupe cu ei. Ei nu s-au dus mai departe. Apoi ei au fost risipiți de Imperiul Roman. Și, atunci, dacă observați pe schița mea aici, aș vrea să luați aceasta acum și s-o desenați. Voi observați aici unde am crucea? Acolo este unde ei au respins. Dar timpul s-a extins doar puțin mai departe pe aceea, vedeți. De ce? Treizeci, patruzeci, cincizeci, șaiszeci, șaptezeci. Patruzeci de ani mai târziu, Titus, generalul Roman, a distrus Israelul, Ierusalimul, și a risipit poporul în toată lumea. Vedeți, Titus, cu patruzeci de ani mai târziu. Deci, de fapt, timpul Iudaic s-a extins până la completa...

¹⁰⁰ Dumnezeu nu se ocupa cu ei. El s-a ocupat cu ei până când l-au respins pe Cristos. Apoi când ei l-au răstignit pe Cristos, ei au strigat, "Sângele Lui să fie peste noi și peste copiii noștri," și a fost de atunci. Dar înainte de a fi risipiți...

Ascultați! Oh, frate! Înainte ca ei toți să fie risipiți în toată lumea, i-a luat lui Dumnezeu patruzeci de ani să le dărâme templul și să-i risipească în toată lumea. Dar Dumnezeu a omis să se mai ocupe cu ei. Dumnezeu a omis să se mai ocupe cu ei.

El a mers să se ocupe cu Neamurile. Voi știți asta, o înțelegeți acum? Acum, aici noi începem în epocile bisericii, timpul Neamurilor, Dumnezeu departe de Iudei.

¹⁰¹ Acum, fratele meu misionar, care ai fost la-la-la Iudei, un frate scump drag de aici pe undeva. Aici este unde aș vrea să prinzi și să înțelegi. Vezi, Dumnezeu a încetat să se ocupe cu Iudeii chiar acolo, căci Dumnezeu întotdeauna se ocupă cu Israelul ca națiune. Noi știm toți că Israelul este o națiune. Neamurile sunt un popor, și El a trebuit să ia un popor dintre Neamuri, pentru Numele Lui. Noi vom ajunge la aceea în câteva minute.

¹⁰² Dar acum, în aceste șapte epoci ale bisericii prin care noi am trecut, în timpul Neamurilor, de la răstignirea lui Cristos până la sfârșitul epocilor bisericii. Acum noi avem aceea. Noi am trecut prin aceasta, până jos. Acum noi ajungem într-un loc unde putem atinge aceasta, să mergem în cele Șapte Peciți, Șapte Potire, Șapte Trâmbițe, și toate acelea, și să o ilustrăm împreună; toate au de-a face cu Iudeii, și judecata lui Dumnezeu pentru oamenii de pe pământ. Și rămășița...

¹⁰³ Amintiți-vă, în acest timp mare de persecuție, există milioane de Neamuri care vor muri în aceea. Acea mireasă respinsă, aceea-acea rămășiță a seminței femeii, fecioara adormită, ea merge chiar prin aceea. Este-este doar tot așa de clar ca și aceste șaptezeci de săptămâni; doar așa de clar. Și ele vor trece prin aceasta. Deci, dacă nu aveți Duhul Sfânt, mai bine să ajungeți la El cât de repede puteți. Noi suntem la timpul sfârșitului.

¹⁰⁴ Acum, observați, șapte epoci ale bisericii. Acum, eu nu trebuie să trec prin ele, căci noi le avem pe bandă, și ele sunt puse în cărți și de toate. Căci, acela era timpul când Dumnezeu niciodată nu a zis că vor fi atâtea zile, atâtea ore, sau așa mulți ani; El niciodată nu a zis nimic. El a zis, "Până când timpul neamurilor se va termina." A zis, "Până!" Zidurile vor fi călcate în picioare până când Dumnezeu va înceta să se ocupe cu Neamurile.

¹⁰⁵ Acum, noi aflăm, că jos prin aceste epoci, noi am avut Duhul Sfânt venind înăuntru. Și atunci Dumnezeu, în urmă la început, a început să spună atunci, la respingerea lui Cristos, Dumnezeu i-a arătat lui Ioan exact ce va avea loc în timpul domniei Neamurilor. Acum, vedeți, noi nu avem nici un timp limitat, ca Iudeii, dar noi avem un semn. Noi avem un-noi avem un indicator. Ei bine, Dumnezeu a făcut cu Iudeii chiar exact ce a zis El că El va face în cei șaiszeci și nouă de ani, sau, au fost patru sute și optzeci și trei de ani, dar șaiszeci și nouă de săptămâni. Și o săptămână rămasă, o săptămână încă este hotărâtă.

¹⁰⁶ Acum, noi nu putem să o aplicăm *aici*, căci acestea sunt Neamuri, Biserica. Acum, câți înțeleg asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Acum, aceasta este Apocalipsa, începând cu capitolul 1, până la al 3-lea capitol ne duce dincolo la Laodicea. Acum, noi vedem exact cum că aceasta a fost toată Biserica, lumea Bisericii însăși. Dumnezeu niciodată nu a inclus păcătosul, el doar... numai dacă el vrea să fie salvat. Dar, lumea Bisericii a fost toată albă; apoi au venit Nicolaiții care au vrut să formeze o organizație. Demnitarii au intrat în ea. Aceasta a fost la Niceea, Roma, când ei au avut Consiliul de la Niceea. Și ce au făcut ei? Ei au organizat biserica, apoi au început să persecute Creștinul. Apoi, în următoarea epocă a bisericii, aceasta aproape, Creștinătatea, în felul botezului Duhului Sfânt, a fost toată ștersă afară.

¹⁰⁷ Dar apoi, ca voi oamenii să știți, că eu am mers înapoi și am luat istoria, *Părinții Niceeni*, și *Părinții Pre-Niceeni*, și toate istoriile bisericii, și cel mai antic manuscris pe care l-am putut găsi, și fiecare din ele v-au dovedit că Biserica despre care vorbea Dumnezeu nu a fost aceea biserică Catolică organizată sau nici o altă organizație. Despre ce Dumnezeu vorbea, și toate acele mari stele ale epocii, erau oameni care au învățat botezul Duhului Sfânt, botezul în Numele lui Isus Cristos, și venirea Duhului lui Dumnezeu, și-și vorbirea în limbi, și tălmăcirea limbilor, și vindecarea, și miracolele, și semnele. Acea este ce sortește Dumnezeu. El nu poate să Se răzgândească, zicând, "Bine, aceasta este ideea Mea despre o Biserică, Biserica apostolică; acum ideea Mea este o biserică de demnitari." Dumnezeu nu se schimbă! Este încă Duhul Sfânt.

¹⁰⁸ Și noi urmărim și o aducem, atunci, când noi vedem natura lui Dumnezeu și ce El... și apoi aduce Scriptura Lui afară. Și apoi luați istoria care o arată chiar exact să atingă la punct; exact până la dată, până la timp, până la tot ce Dumnezeu a zis prin Ioan, că se va împlini, s-a împlinit la acea epocă a Neamurilor.

¹⁰⁹ Acum, noi ne aflăm, dincolo de orice umbră de îndoială, în Epoca Laodiceană. Noi știm că suntem. Noi am venit prin Epoca Luterană; noi am venit prin epoca Wesley; acum noi suntem în Epoca Laodiceană, ultima epocă. Și ne dăm seama că fiecare din bisericile acelea au avut un mesager. Noi aflăm aceea. Cele șapte stele în mâna Lui, care erau Șapte Duhuri care au ieșit înaintea Lui Dumnezeu. Fiecare avea un mesager. Și noi venim jos și aflăm, prin Biblie, ce ar fi natura aceluia mesager, care era natura cum va fi acel mesager. Și noi luăm omul în istorie care avea natura aceea.

Iar apoi când noi aflăm omul acela în istorie, care avea natura aceea, noi ajungem să aflăm că el era mesagerul la acea epocă a bisericii. Apoi aflăm ce Duh, și ce a făcut omul acela. Și noi aflăm că el era un sfânt umplut cu Duhul Sfânt, Sfântul Irineus, și toți ceilalți, și-și ai lui Sfântul Columba, și toți acei oameni umpluți cu Duhul. Și noi știm aceea, prin Scriptură, că acel fel de Duh urma să fie peste acel fel de oameni pentru același timp. Acolo este, astfel aceea nu poate fi greșit. Amin! Glorie lui Dumnezeu! Acea doar...

¹¹⁰ Eu nu știu, frate. Acea îmi face mai mult decât orice știu eu, vedeți, căci este Cuvântul lui Dumnezeu vorbind Însuși. Când îl aud pe Dumnezeu zicând ceva, eu zic, "Amin! Acea-i adevărat. Așa este." Vedeți? Acea o stabilește. Totul este terminat. "Dumnezeu a zis așa." Acea, aceea o face.

Păi, Dumnezeu a zis că se va întâmpla în acel fel, și am aflat-o în istorie și prin Scriptură. Noi vom citi despre această epocă a bisericii, ce ar face ea, ce ar avea loc, ce fel de mesager era la acea epocă a bisericii. "La-la îngerul bisericii Laodicea. Către îngerul bisericii Sardes, Tiatira," toate acestea diferite. Și noi mergem înapoi în istorie și aflăm mesagerul din biserica aceea, și am aflat cine a fost. Deci atunci noi am trasat-o, am pus numele lor sub aceasta, și acolo sunt ei. Vedeți, noi știm că aceea atinge exact.

¹¹¹ Acum, și noi știm că Dumnezeu era, întotdeauna era, și întotdeauna a fost, și împotriva religiei organizate. Da, domnule. El a zis-o. "Nicolaiții, pe care-i urăsc!" *Nickao* înseamnă "biruiește pe laici." *Laity* este, laicii sunt, "biserica, trupul." *Nickao* înseamnă "a birui, învinge," cu alte cuvinte, "să facă un om sfânt, pe cineva deasupra altuia."

Noi suntem toți copii. Noi avem un Rege, acela-i Dumnezeu. Noi avem Unul Sfânt, și acela-i Dumnezeu. Amin! Și El este în mijlocul nostru, în forma Duhului Sfânt. Acela-i Cel Sfânt.

¹¹² Acum, noi venim jos până când suntem deplin siguri că venind prin epoca Iudaică noi avem cele șaizeci și nouă de săptămâni exact, prin istorie, prin calendar, prin anul profetic al lui Dumnezeu, aducând istoria calendarului profetic, de la Vechiul Testament dincolo până la Noul, și arătând-o exact la fel. Vedeți?

Acum noi avem biserica Neamurilor de la început, jos până la ultima zi, și noi știm că trăim în ultima zi. [Fratele Branham bate pe amvon de câteva ori – Ed.] Amin! Voi înțelegeți? [Adunarea zice, "Amin."] ... ? ... [Fratele Branham bate pe amvon odată.] Acum, deci, dacă noi trăim în această ultimă zi, la sfârșitul acestei epoci, atunci unde suntem noi?

¹¹³ Observați, aici departe în urmă, vedeți linia aceasta trasă înapoi *aici*, unde Dumnezeu s-a ocupat cu Iudeii... Sau, nu s-a ocupat cu Iudeii, Lui i-a luat timp mult să-i poată lua. I-a luat Lui patruzeci de ani să-i ducă în starea unde El i-ar fi putut avea nimiciviți, la toate națiunile. Peste tot, în zilele Neamurilor, El a trebuit să-i aducă în acea stare înainte ca El să poată să facă Cuvântul Lui să vină la împlinire. Vedeți ce vreau să spun? [Adunarea, "Amin!" – Ed.] Toți care o înțeleg, ziceți, "Amin!" ["Amin!"] Vedeți, eu vreau să fiu sigur că o pricepeți.

¹¹⁴ Acum ce s-a întâmplat? Priviți peste vârful acestei ultime epoci a bisericii. Vedeți această prelungire mică? Zilele Neamurilor se termină. Și pentru ultimii patruzeci de ani, Iudeii s-au întors în Ierusalim, mergând înapoi în patria lor. Aleluia! Vedeți unde suntem? A durat patruzeci de ani, de la stârpirea lui Mesia, până când Titus a distrus templul și a risipit pe Iudei. Au fost alți patruzeci de ani în care Dumnezeu a împietrit inima la tot felul de Faraoni peste tot locul, și i-au mânat pe Iudei înapoi în patria lor. Dar astăzi ei sunt înapoi în patria lor din nou, și Biserica este la sfârșit. Amin! [Fratele Branham face pauză – Ed.] Oh, eu-eu-eu doar încerc să citesc; eu nu pot.

¹¹⁵ Observați, Iudeii sunt în patria lor, și au mers înapoi. Dacă voi luați *Declinul Războiului Mondial*, volumul doi, când Generalul Allenby, după Primul Război Mondial, a zburat peste Ierusalim și l-a capturat, și a luat Ierusalimul. Și bărbații aceia Creștini au mășlăuit în Ierusalim cu pălăriile ridicate. Și Allenby s-a predat fără un foc de armă... sau ei s-au predat la Allenby, Turcii. Și de atunci, Dumnezeu a mers să împietrească inima lui Mussolini, inima lui Hitler, inima lui Stalin, inimile oamenilor de prin toată țara, urând Iudeul acela.

¹¹⁶ Și apoi marile păsări care au mers jos, numite Eastern Airlines, sau Pan American Airlines, sau orice a fost. Eu cred că s-a numit TWA. Aceasta a fost în revistă, revista *Life*, eu cred că a fost, *Look* sau *Life*. Eu cred că a fost *Life*. Doar ultimii trei sau patru ani, și Dumnezeu i-a fugărit pe Iudei înapoi în patria lor, căci ei au fost departe timp de două mii de ani, în timp ce Neamurile se pregăteau. Și acum Neamurile L-au scos pe Cristos în afara bisericii, conform cu Apocalipsa capitolul al 3-lea. El nici măcar nu poate intra înapoi în biserica Lui. Nu mai există loc pentru El să meargă. El este respins.

¹¹⁷ Și este timpul pentru Răpire. Toți răscumpărați de pe *aici*, aceste puncte mici ca acestea, sunt sfinții care vor merge sus în înviere. Vedeți, noi toți ne întâlnim chiar *aici* împreună. Biblia a zis, "Noi care suntem vii și rămânem până la venirea Domnului nu o vom lua înaintea celor adormiți." Tot drumul de *aici*, *aici*, și *aici*.

¹¹⁸ Cum, frate pentecostal, cum îi poți tu aplica pe ei toți aici în Epoca Bisericii Laodicea?

Ei sunt acolo, dormind, prin fiecare din aceste epoci, așteptând. "Și noi care suntem în viață, grupul mic care rămâne de aici, rămân în viață până... Venirea Domnului nu va împiedica pe cei care sunt adormiți; căci trâmbița lui Dumnezeu va suna, și cei morți în Cristos vor învia întâi; și noi vom fi apucați sus împreună cu ei." Amin! "Cu ei," *aici* suntem noi, întâlnindu-ne chiar *aici*, "să mergem să întâlnim pe Domnul în văzduh." Și acolo sunteți voi. Unde suntem noi? Chiar *aici*. Unde a fost Mesia întrerupt? Exact unde Cuvântul a zis. Unde va începe acea a șaptezecă săptămână? Exact după ce această Biserică este întreruptă. Atunci Dumnezeu se întoarce la Iudei.

¹¹⁹ Nu vă amintiți, că, imediat ce Biserica pleacă-Biserica pleacă, atunci Iudeii se apucă, vin înăuntru? Dar, întâi, lucrul următor în ordine, nu este o trezire puternică națională-națională între Neamuri. Lucrul următor în ordine, este venirea Împărăției lui Dumnezeu, Venirea lui Cristos.

¹²⁰ Acum, dacă ați vrut să, noi am putea merge înapoi aici acum la Daniel al 2-lea capitol, versetul al 34-lea și al 35-lea verset. Și când lui Daniel i s-a dat... al 2-lea capitol, 34 și 35, când lui Daniel i-a fost dată viziunea că zilele poporului lui sau terminat, și pentru un timp anume, și el a văzut Neamurile venind înăuntru. Și a văzut viziunea despre această piatră mare aici, sau acest chip mare, a avut un cap de aur, și pieptul de argint. Acum priviți, devine mai tare, argintul la aur. Următorul, coapsele de fier... sau coapsele de alamă. Și labelle picioarelor și picioarele din fier. Dar degetele de la picioare, erau ~ece degete, și degetele acelea erau din fier și lut. Și el a zis, "Intrucât tu ai văzut că fierul nu se va amesteca cu lutul, aceste împărțiri dezbinat nu se vor amesteca una cu cealaltă, dar ele își vor amesteca semințele împreună, încercând să zdrobească puterea celeilalte." Vedeți?

¹²¹ Acum, ce s-a întâmplat, capul de aur a fost Nebucadnețar, pe care l-a interpretat el. A zis, "Un alt rege va veni și îți va fi inferior," care era Darius, Medo-Persii, preluând împărăția Neamurilor. Următorul a venit, după Medo-Persieni, cine au fost? Grecii, Alexandru cel Mare, și așa mai departe; Grecii au preluat împărăția aceea. Apoi cine a preluat-o de la Greci? Romanii. Și cine a stăpânit lumea Neamurilor de atunci? Romanii! Romanii, acum, acela era fierul.

¹²² Apoi observați, Roma există până la sfârșit, căci ea a mers la sfârșitul degetelor de la picioare. Și el a văzut noroi, lut; și aceia sunt oameni, din ceea ce suntem făcuți. Și fier, tăria Romei, a mers în fiecare din acele națiuni. Și Roma are tărie în fiecare națiune de sub Cer.

¹²³ Există un om în lume care poate opri un război sau să înceapă un război, fără... prin a zice un cuvânt. Acela-i papa. Cum ar fi dacă el ar fi zis, "Nici un Catolic să nu ia vreo armă." Aceea o stabilește, frate, vorbiți orice vreți voi. Cea mai mare parte a lumii, a Creștinismului, este cel Catolic. Vedeți? În ordine. Lăsați-l să spună un cuvânt, așa-i cum este.

¹²⁴ Întocmai cum au zis ei aici, "Cine..." Vom intra în aceasta mai târziu. "Cine este în stare să facă război cu fiara? Cine poate vorbi ca el? Cine o poate face? Apoi, să facem un chip fiarei." Aceea este confederația bisericilor, "să facem un chip ca el." Vedeți? Confederează cultele împreună, care deja au făcut-o. Oh, noi suntem chiar la sfârșit. Aceea este tot ce este de aceea, prietene. Noi suntem aici la sfârșit. Vedeți? "Să facem un chip fiarei," ceva ca el. Un chip este ceva care arată ca ceva. Vedeți? Acum noi suntem la timpul sfârșitului.

¹²⁵ Acum observați aici, la sfârșitul acestei epoci. Acum, Daniel, în al 2-lea capitol, și al 34-lea și al 35-lea verset-verset, el a urmărit acest chip cu mare uimire. Și el l-a urmărit până când o Stâncă a fost tăiată din munte, fără mâini, și Ea s-a rostogolit jos și a lovit chipul la picioare, și l-a sfărâmat. Acum, Ea nu l-a lovit în cap, acum. Ea l-a lovit la picioare; acela era timpul sfârșitului, acele zece degete.

¹²⁶ Ați observat, exact aici, chiar înainte ca Dl. Eisenhower să iasă, ultimul Protestant al... al Americii, în-în Președinte, ceea ce eu mă îndoiesc că va mai fi un altul. Dar-dar când... doar să arătăm aceea, doar ca oamenii se se trezească. Când el a întâlnit, acolo erau... Ultima întâlnire pe care (ei) el s-a întâlnit cu Rusia, acolo erau cinci țări Estice comuniste reprezentate, cinci țări Vestice. Dl. Khrushchev a fost capul țărilor Estice. Dl. Eisenhower era capul țărilor Vestice. Și Khrushchev, așa cum eu înțeleg și mi s-a spus, căci în limba Rusă, *Khrushchev* înseamnă "lut." Și *Eisenhower* înseamnă "fier," în Engleză. Acolo este fierul și lutul vostru, ele nu se vor amesteca. Și el și-a scos pantoful și a bătut suportul cu el, și orice altceva. Acesta nu se va amesteca.

¹²⁷ Dar aceasta era în zilele acestor împărați când Stâncă, Piatra care a fost tăiată din munte, fără mâini, a lovit chipul la picioare. Acum, "Tăiată dintr-un munte." Trebuie să fi fost un munte de piatră. A fost tăiată din muntele de piatră. Acum, voi ați observat?

¹²⁸ Acum, fraților predicatori, și frați și surori, prin lume. După înțelegerea mea, prima Biblie care a fost scrisă,

Dumnezeu a scris-o în cer, căci ei trebuie să se uite sus să vadă că există un-un Dumnezeu în Cer, Dumnezeul acela este deasupra lor. Și dacă observați în zodiac... Acum nimeni dintre voi oameni să nu mergeți... Să stați chiar cu această Biblie de aici. Vedeți? Dar, zodiacul, aceasta începe prima în zodiac, așa cum înțeleg eu, este fecioara; ultimul în numărul zodiac este Leo Leul. Aceea este prima Venire a lui Cristos, prin fecioară; a doua Venire, este Leul din seminția lui Iuda. Vedeți? Apoi noi avem epoca cancerului, și, de asemenea, jos prin zodiac.

¹²⁹ Noi aflăm că acolo era un altul scris, sau un altul așezat, și acela erau piramidele. Ați observat în piramide, cum a început, lat la bază, ca un munte, făcut din piatră solidă, a mers drept în sus până ce a ajuns la vârf? Dar acolo niciodată nu a fost pus un vârf pe piramidă, marea piramidă acolo în Egipt. Luați-vă a voastră... Dacă aveți o bancnotă de un dolar în buzunar, luați o bancnotă de un dolar și uitați-vă la ea. Și veți afla aici sigiliul American pe o parte, și pe partea cealaltă ea are, la bază, piramida. Și deasupra piramidei, piatra din cap, dar acesta este un ochi mare imens. Și este numit, la baza acestei piramide, "Marele sigiliu." De ce nu este vulturul American marele sigiliu? Acela este un sigiliu al lui Dumnezeu. Amintiți-vă, noi cântam o mică cântare:

Peste tot pe drum spre adevărata locuință a sufletului,
Există un Ochi care te vede;
Fiecare pas care-l faci, acest mare Ochi este treaz,
Există un Ochi care te vede.

Așa este. Amintiți-vă, noi obișnuiam să avem un mic-un mic jubileu, noi zicem.

Dacă furi și înșeli și minți, și în biserică mărturisești,
Există un Ochi care te vede.

¹³⁰ Acum, marele sigiliu. Acum, noi știm, și eu nu o înțeleg, măsurătoarea piramidei. Dar eu doar vă spuneam oamenilor în ultimele, în unele din aceste învățături care au venit, așa ca voi să vedeți că totul merge drept înainte, împreună.

¹³¹ Acum, piramida a început, să reprezinte Biserica, lată la bază. Și așa cum ea vine în sus mai aproape de vârf, ea începe să vină mai mult într-o-o formă de pâlnie.

¹³² Acum, noi aflăm, că ea ajunge drept sus chiar până la culmea de sus, și ei niciodată nu au completat-o. De ce? De ce? Mă întreb de ce! Căci Biblia a zis că Piatra din capul unghiului a fost respinsă. Ele au fost respinse.

¹³³ Acum priviți, epoca bisericii... Ascultați atenți acum. Să nu pierdeți aceasta. Epoca bisericii a venit de la începutul reformării, Luther, în urmă în timpurile de acolo unde au fost așezate pietrele de temelie, care este doctrina apostolilor. Apoi noi aflăm, așa cum timpurile au mers înainte, de la o epocă la alta, Biserica a devenit mai mult în minoritate tot timpul. Până, ea a trecut ca... Luther a predicat justificarea. Apoi, doar să fii, ai mărturisit că ești un Creștin, ei te dădeau la moarte, zilele martirajului, martiri.

¹³⁴ Acum noi aflăm, în zilele lui Wesley, tu erai un holy-roller dacă îl mărturiseai pe Cristos atunci, acel metodist nou. Oamenii au ieșit aici afară când Wesley a venit aici, și Asbury, ei au avut adunări aici în America, citind istoria lor, unde ei au avut-o în casele școlii. Bisericile lor de aici nu i-a vrut. Și ei în final au ajuns la un punct încât Duhul Sfânt cădea peste ei, și ei cădeau pe podea, și ei turnau apă peste ei, îi ventilau cu un ventilator, crezând că au leșinat. Și eu personal am fost în adunările lor, în cei cincizeci de ani ai mei. Și i-am văzut căzând sub puterea Duhului Sfânt în felul acela, și ei aruncau apă pe fețele lor, și de toate, vechii Metodiști liberi, cu mulți ani în urmă. Aceea era o persecuție.

¹³⁵ Acum, deci, după ce epoca aceea a fost trăită, epoca Wesleyană, a venit înăuntru epoca Penticostală cu botezul Duhului Sfânt. Vedeți, voi vă formați în sus, tot timpul. Acum amintiți-vă, acea Piatră din capul unghiului nu a fost pe ea încă. [Fratele Branham a scris ceva pe tablă și a lovit-o cu creta de două ori – Ed.] De ce? Ei au format Biserica chiar exact, sau piramida în formă să se potrivească cu Piatra din capul unghiului, dar Piatra din capul unghiului niciodată nu a venit. Oh, vedeți unde sunt eu, nu-i așa!

¹³⁶ Acum, slujba de la Luther până la sfârșitul Penticostalilor, în acea minoritate mititică aici sus... Acela-i motivul că Lumina aproape se stinge, în această epocă, acolo pe calendar, pe schiță. Este epoca penticostală, penticostală; nu-nu cultele Penticostale, căci ei au făcut chiar exact ca Laodicea. Ei sunt Laodiceni. Ei au făcut ca Nicolaiții, s-au organizat.

Dar adevărata Biserică, prin toată lumea, s-a format jos până la un punct în care a venit o slujbă printre Ea, chiar exact ca slujba lui Isus Cristos. Acum ce au ei? Ei au lucrul în condiție. Acum ce este următorul lucru? Această Piatră respinsă, a piramidei, tăiată din munte (fără ce?) fără mâini. Dumnezeu a trimis-O. Voi o vedeți? [Adunarea zice,

"Amin." – Ed.] Cel respins, Piatra respinsă, este capul Acesteia; este capul, piatra din capul unghiului. Și tocmai Acela pe care ei l-au respins, prin epoca Neamurilor, este Cristos. Și Cristos nu a fost tăiat și pus aici ca un vicar, sau fiul lui Dumnezeu, sau ceva demnitar mare în biserică. El este Duhul Sfânt. Și capul piramidei va fi Cristos care vine. Voi o vedeți? ["Amin."]

¹³⁷ Acum, din cauză că ei sunt în formă, (Vedeți unde eu am aceasta formată aici ca piramida, învierea sfinților?) face marșul în Slavă. Voi o înțelegeți acum? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Cristos, Piatra din capul unghiului, Piatra respinsă, Ochiul a tot văzător, venind exact cum a zis Biblia. Și Daniel a zis că el a urmărit această epocă a Neamurilor până când o Piatră a venit din munte, care nu a fost tăiată cu mâinile. Ei niciodată nu au pus o piatră de vârf pe piramida aceea. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.] Ea nu a fost tăiată de mâini omenești. Este mâna lui Dumnezeu care a tăiat Piatra. Voi o vedeți? ["Amin."] Și ce a făcut Ea? Ea a lovit chipul drept la picioare, și l-a sfărâmat în bucăți, l-a măcinat în pulbere. Aleluia! Ce s-a întâmplat la timpul acela, al venirii acelei Pietre? [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori.] Biserica a mers sus în Slavă, la Răpire, căci ea a sfârșit vremea Neamurilor. Dumnezeu a sfârșit-o; venirea acelei Pietre.

¹³⁸ Obişnuiau să vină niște persoane aici la biserică, un omuleț și soția lui. Ei luau o Biblie și O puneau jos undeva; și ei mergeau înainte, cântând:

Oh, eu caut după Piatra aceea care se rostogolea în Babilon,
Rostogolea în Babilon ... (Merge în jur, căutând-o, vedeți.)
Căutând după Piatra aceea care vine rostogolindu-se în Babilon.

¹³⁹ Acolo este El! Cristos este Piatra aceea. El nu a fost născut de om. El a fost născut de Dumnezeu. El vine după o Biserică care a fost renăscută din nou, prin Duhul lui Dumnezeu, căci tăria acelei Pietre de căpătâi merge peste tot prin Biserică, ca un magnet.

¹⁴⁰ Îmi amintesc când am fost aici sus, privind acea moară la timpul acela, unde ei formau toate lucrurile acelea. Și toate deșeurile acelea zăceau acolo, și ei au măturat-o. Acea piatră mare a venit pe acolo și a luat-o, acea piatră mare magnet, și a luat-o toată sus căci a fost magnetizată către ea.

Noi trebuie să fim magnetizați către Piatra aceea unghiulară. Acea Piatră unghiulară este Duhul Sfânt, Cristos. Și fiecare dintre noi are acel magnetism al Duhului Sfânt. Când Piatra aceea lovește chipul, Biserica va fugi la Ea, înapoi în Glorie. Ea va fi luată sus, la Răpirea sfinților, când Ea merge înainte în ziua aceea.

¹⁴¹ Acum, priviți aici. Noi aflăm că, Iudeii acum s-au întors înapoi, pentru aproape patruzeci de ani, cam același timp le-a trebuit să fugă afară la distrugerea templului. Le-au luat vreo patruzeci de ani să vină înapoi, până când ei reanunță un alt templu. Vedeți, noi suntem chiar la capătul drumului. Ei bine, dacă Neamurile...

¹⁴² Acum să luăm... Noi vedem Biserica, venirea Pietrei. Să luăm ultima epocă. Noi am trecut prin ea. Noi vedem acum. Eu cred că am ceva scriere aici despre aceea. Să vedem, doar un minut. "Și prințul care va veni, care este anticristul, va face un legământ cu Iudeii." Și în Daniel 7... sau-sau 9:27. "Și în mijlocul săptămânii, trei ani și jumătate, fiara va face legământul ei..." Eu-eu vreau să ajung la aceea, puțin mai târziu, la acel legământ. Noi vrem să lăsăm... Eu vreau să încep chiar aici acum.

¹⁴³ Fiecare din aceste epoci ale Neamurilor sunt infailibil dovedite de mesagerul lor, de mesaj, și ce se va întâmpla.

Această epocă de *aici* a fost o epocă glorioasă.

Următoarea epocă, s-a zis că va fi o doctrină numită, sau ceva să vină înăuntru, numită, "zicătorile Nicolaiților."

Apoi a venit, următorul lucru, într-o doctrină.

Apoi a venit, căsătoria... la biserica Nicolai tă, și persecutarea sfinților. Totul s-a întâmplat chiar în felul acela.

Noi venim la următoarea, doar un picuț de Lumină a început. "Tu ai puțină tărie, și ai un nume că trăiești, dar ești mort. Întărește ce ai deja, ca Eu să nu vin, și să iau sfeșnicul."

¹⁴⁴ Acolo a venit Wesley, după aceea, cu epoca lui. Noi am văzut exact ce... Epoca lui Wesley, cum a fost numită ea? Filadelfia. Cea mai mare epocă-epocă de iubire pe care am avut-o vreodată, epoca Filadelfia, era chiar în timpul lui John Wesley.

Când el a plecat afară, au intrat Penticostalii, și aceea a fost căldică.

Apoi noi mergem înapoi și aflăm ce fel de Mesaj ar veni la Penticostali, la sfârșit.

Amintiți-vă, fiecare a venit la sfârșitul epocii. Sfântul Pavel a venit la sfârșit. Restul lor a venit jos la sfârșit, Sfântul Irineus și toți ceilalți. Epoca celuilalt a trecut dincolo la celălalt, s-a suprapus, și el a preluat-o și a mers înainte la

următoarea apocă cu aceasta. Vedeți?

¹⁴⁵ Acum, noi aflăm, în această epocă, există o stea, așa cum noi avem acolo. Noi avem o stea, mesager. Noi avem o persoană, un-un Mesaj care merge înainte la epoca aceea; un popor care-L respinge; un popor care-L primește. Și mesagerul acestei epoci urma să vină în puterea lui Ilie. Așa este. Și el urma să "Reașeze Credința copiilor înapoi la părinți, aduce rămășița pentecostală, care a rămas, înapoi la adevărata Credință apostolică."

¹⁴⁶ Acum, Credința adevărată apostolică, dacă O citiți în Cartea Faptelor, veți afla că niciodată nu a fost nici o singură dată vre o persoană să fi fost cândva botezată, în "numele de 'Tată, Fiu, Duh Sfânt.'" Nu a fost niciodată nici unul din ei vreodată stropit. Nu a fost nici unul din lucrurile acestea care se petrec astăzi, numit Pentecostal, care s-a întâmplat vreodată acolo în urmă. Ei au avut adevărate manifestări, și Duhul lui Dumnezeu printre ei, care era înfailibil Fiul lui Dumnezeu lucrând cu ei.

Această persoană care urma să vină, acest Mesaj, adică, care urma să vină, urma să fie ca Ilie. Ilie urma să vină de trei ori.

Acum voi ziceți, că, "Ioan Botezătorul a fost insul acela."

Dacă observați, Isus a zis că Ioan Botezătorul a fost mesagerul din Maleahi 3, nu Maleahi 4. "Iată, Eu trimit mesagerul Meu înaintea feței Mele." Eu cred că Matei 11:6, chiar pe acolo în jos voi veți găsi aceasta, Matei al 11-lea capitol.

¹⁴⁷ Acum, dar în aceste zile din urmă, va veni un Spirit al lui Ilie printre oameni, și el urmează să facă același lucru cum a făcut acolo în urmă. Natura lui va fi același lucru, natura Bisericii. Natura persoanei va fi exact la fel. Și acel Mesaj mergând afară, încearcă... El va fi urât, cu oamenii. El va urî femeile, cele stricate, oricum, cele rele. Îi va plăcea pustia; capricios, un ins supărat tot timpul, cum era Ilie, și cum a fost Ioan. Și noi am văzut tot lucrul acesta împlinindu-se. Dacă noi am fi avut Mesajul, noi vedem pe Cristos respins. Voi trebuie să aparțineți la una din organizațiile acestea sau voi nu puteți intra în ele. Deci, El, El este aruncat afară. Vedeți? Cristos nu poate lucra printre ei.

"Ce ești tu?"

"Un Creștin."

"La ce cult aparții?"

"Eu nu aparțin la nici unul."

"Noi nu te putem folosi."

¹⁴⁸ Vedeți, El este respins. Corect! Vedeți, respins! Așa a fost Ilie respins, și așa a fost Ioan respins. Dar, ce, i-a deranjat pe ei? A rănit mesajul lor? Ei au zis, "Oh, voi gături înțepenite." Ei l-au turnat pe ei. Ei nu i-au cruțat. Ei au mers drept înainte. Și Mesajul lui Dumnezeu se va mișca drept înainte, indiferent de ce spune cineva, vedeți, până la sfârșitul lumii, și când... ceea ce este hotărât va fi turnat afară. Și noi suntem la sfârșit.

¹⁴⁹ Acum, noi ne aflăm acum, în patruzeci de ani de venire înapoi, de la Primul Război Mondial, și Iudeii s-au întors înapoi în țara lor proprie. Dumnezeu niciodată nu a lucrat cu Israelul până când nu a fost în țara ei proprie.

¹⁵⁰ Acum, vă amintiți când Iudeii se întorceau înapoi, Iudeii aceia de jos din alte națiuni, și revista *Look* a dat articolul despre aceasta. Eu am citit un pasaj din ceva ziar, ceva revistă religioasă, căci când ei... Avioanele acelea au mers jos acolo să-i ia pe acești Iudei de jos din Iran. Și eu nu știu unde erau toți aceia, doar risipiți jos.

Acum, aceia sunt Iudeii adevărați, cei care niciodată nu au avut o ocazie. Acum, frate, acolo sunt cei o sută patruzeci și patru de mii. Când noi ajungem la Apocalipsa 11, îi veți vedea. El a zis, "Acolo sunt doisprezece triburi (din Gad), doisprezece triburi (din Așer), doisprezece triburi (din Ruben), doisprezece triburi..." Și unde stăteau ei toți? Pe Muntele Sinai. Iudei, înapoi în patrie, acolo erau ei. Ei erau acei care nu erau acest grup necinstit din Wall Street. Nu, domnule. Acela era Iudeul real.

¹⁵¹ Și când rabinul acesta bătrân a stat acolo afară și a văzut acest avion aterizând, acei Iudei. Voi ați citit în revistă. Ei încă arau cu pluguri din lemn. Și când ei au văzut lucrul acela șezând acolo afară, ei nu au mers în jurul lui. Acel rabin bătrân s-a ridicat acolo și a zis, "Amintiți-vă, profetul nostru a zis, 'Când noi mergem înapoi în patria noastră, noi vom fi duși înapoi pe aripile unui vultur.'"

Națiunile se sfărâmă, Israel se trezește, Semnele care profeții le-au prezis.

Noi ne pregătim chiar să atingem acea a șaptezecă săptămână pentru ei.

¹⁵² Mă gândesc, însumi, stând acolo afară, când Fratele Pethrus a trimis jos Testamentele acelea mici, și ei le-au citit.

Ei au zis, "Bine, dacă acesta este Mesia, hai să-hai să-L vedem făcând semnul Profetului; dacă El nu este mort, El este viu." Ei au zis, "El a înviat din nou; El trăiește în Biserica Lui; să-L vedem făcând semnul Profetului, și noi Îl vom crede." Iudeii întotdeauna cred... Ei știu că Mesia urma să fie Profet.

¹⁵³ Și când am stat acolo afară la Fratele Arganbright în ziua aceea, în locul acela, și acei Iudei stăteau acolo, zicea, "Doar vino la locul nostru, la poporul nostru."

¹⁵⁴ Am zis, "Sigur, eu voi fi bucuros să vin." Doar am făcut o decizie, prea repede.

¹⁵⁵ Am ajuns la Cairo, Egipt. Seara cealaltă, când am văzut avionul acela venind acolo jos la Cairo, aceasta mi-a reamintit. Deci când noi am ajuns acolo înapoi, și am avut biletul meu să merg sus la Israel, ei urmau să mă întâmpine. Am zis, "Mergi, adună câteva mii de lideri. Adu-i afară cu avionul pe undeva, noi vom afla dacă El este încă un Profet sau nu. Amin. Ei bine, să vedem ce va face El." Oh, aceea era chiar exact în mâna lor. Aceea au vrut ei. Dacă ei puteau vedea aceea, ar fi crezut-o.

¹⁵⁶ Deci ce am făcut eu? Am mers acolo jos la Cairo, și am pornit să merg acolo sus. Deja mi-am avut biletul; vreo douăzeci de minute până la timpul chemării. Ceva a zis, "Nu acum. Paharul nelegiuirilor, Neamurilor, încă nu este plin. Amoriții nu s-au împlinit. Stai departe de acolo!" M-am gândit poate doar mi-am imaginat asta, și am mers afară în spatele hangarului și m-am rugat. A zis, "Stai departe de acolo acum." Apoi mi-am luat biletul și am mers în altă parte. Eu nu m-am dus, căci ora nu este încă.

¹⁵⁷ Acum, la ce timp urmează Dumnezeu să permită la acei Iudei, să înceapă să se ocupe iarăși de ei, eu nu vă pot spune. Eu nu știu. Nimeni nu știe asta. Dar, ascultați, dacă Israel este deja în patria lui, este totul pregătit. Toate pietrele sunt culese, și irigația, apele, și tot ce a promis Dumnezeu. Ei au găsit fântâni și lucruri acolo, și cursuri mari deschise, că acela este cel mai frumos loc pe care l-ați văzut cândva. Ei au un oraș zidit acolo. Ei au irigație. Ei au cel mai bun pământ care există în lume, acolo. Și noi aflăm, chiar în Marea Moartă, există mai multe chimicale, suficiente, să cumperi toată lumea. Vedeți?

¹⁵⁸ Totul a căzut chiar în mâna lor. Cum au făcut-o ei? Căci inima lui Hitler a fost împietrită, inima lui Mussolini a fost împietrită, întocmai cum inima lui Faraon a fost împietrită, și i-a mânat înapoi în țara aceea. Și timp de patruzeci de ani ei au venit înapoi în țara aceea. Acum acolo stau ei, așteptând.

¹⁵⁹ Biserica Neamurilor este în Laodicea, la sfârșitul Epocii Laodicea. Dacă... Iudeii sunt în patria lor, deja acolo. Și lepădarea Neamurilor deja a avut loc. Și noi avem un Președinte așa cum avem. Noi avem o națiune dezbinată așa cum o avem. Noi avem bombe atomice atârând în hangare. Noi avem o biserică care este căldicică. Noi avem o Biserică, un popor, care s-au strâns împreună. Noi avem o slujbă care se modelează cu slujba lui Isus Cristos, pentru a prinde Piatra când vine Ea. Ce a mai rămas să se întâmple? Aceasta ar putea fi în orice minut. Nu mai există nimic rămas. Noi suntem la timpul sfârșitului. Oh, glorie! Eu nu știu dacă eu voi fi în stare să intru în jubileul acela, sau nu, dar eu doar vreau-vreau să aduc o parte din el la voi, oricum.

¹⁶⁰ Ascultați. Face... Câți pot vedea acum? Vedeți voi unde Scriptura dovedește că cele șaptezeci de săptămâni erau patruzeci și nouă de ani? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Vedeți voi unde cele șaiszeci și două de săptămâni au fost patru sute și treizeci și patru de ani? ["Amin."] Voi vedeți unde cele șaiszeci și nouă de săptămâni atunci erau-erău-erău... Ce era aceasta? Opt sute și... Patru sute și-și optzeci și trei de ani. Patru sute și optzeci și trei de ani până la acest timp. Voi vedeți unde Prințul a fost stârpit? Vedeți, voi luați patruzeci de ani pentru Iudeii aceia ca în final să ajungă în locul lor, unde a zis Dumnezeu.

¹⁶¹ Priviți aici unde epoca Neamurilor a venit prin toate ce am zis noi că vor face; unde, nu noi am zis că vor face; ceea ce Biblia a zis că vor face. Ce a spus Biblia că vor face, vin chiar jos la această ultimă epocă; și timp de patruzeci de ani acei Iudei s-au reîntors înapoi aici, pregătindu-se pentru Dumnezeu să facă exact ce a făcut El aici. Ei au ieșit pe acea cale, și ei au intrat pe acea cale. Și Israel este înapoi în patria lui.

¹⁶² Acum, când va începe Dumnezeu ultima lor săptămână? Când? Poate fi astăzi. Poate fi înainte ca soarele să apună seara aceasta. Dumnezeu o va declara. Când aceasta este, eu nu știu. Eu mă întreb. Dar eu voi aduce ceva aici, acum, în câteva minute, și eu nu știu dacă voi o veți crede sau nu. Dar eu-eu-eu trebuie să o spun, oricum, eu cred.

¹⁶³ Noi suntem la patrie. Iudeii sunt într-o patrie. Noi suntem la sfârșitul epocii, gata pentru Răpire. Răpirea vine, Biserica merge sus, noi suntem apucați sus să-L întâlnim în văzduh. Noi toți știm asta. Piatra care a fost tăiată din munte, este gata să vină la orice timp. Și când Ea vine, ce face Ea? Ea termină epoca Neamurilor. Totul s-a terminat, și Dumnezeu încetează complet să lucreze cu ei. "Cel ce este întinat să fie întinat și mai departe; cel ce este sfânt să fie sfânt." Vedeți? Ce face El atunci? El Își ia Biserica, cea umplută cu Duhul Sfânt.

¹⁶⁴ Ce este cei "întinați"? Aceea este fecioara adormită și cei ce vin la judecată, departe de tot *aici*. Noi o vom lua pe aceea pe o altă schiță, când o vom continua pe aceasta din nou, unde ea vine sus la Judecata Tronului Alb și trebuie să fie judecată de cei răscumpărați. Pavel ne-a spus să nu dăm pe nimeni în judecată, căci sfinții vor judeca pământul. Așa este. Noi suntem la timpul sfârșitului, *aici*, acum. [Fratele Branham se referă la tabla lui desenând – Ed.] În ordine.

¹⁶⁵ Și în mijlocul acestei săptămâni... Acum, aici este a șaptezecă. Acum, dacă aceștia au fost exact șapte ani, fiecare din săptămâni, și noi deja am avut șizeci și nouă de săptămâni; atunci noi avem epoca Neamurilor, și noi știm că suntem la sfârșitul epocii Neamurilor; atunci mai există încă o săptămână rămasă pentru Iudeu. Este corect? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Și aceea este exact șapte ani. Dacă *aceasta* era șapte ani, *aceea* este șapte ani, căci El a zis, "Există șizeci de săptămâni hotărâte asupra poporului tău." Deci noi știm că avem șapte ani pentru Iudei. Este adevărat? ["Amin."] Acum priviți la aceasta. Dacă există o întrebare, aș vrea să o știu. Vedeți?

¹⁶⁶ Acum, și la mijlocul săptămânii, mijlocul acestei săptămâni Iudaice; vedeți, aceia sunt trei ani și jumătate-ani; anticristul, prințul, un prinț care va veni. Și amintiți-vă, el vine din Roma, prințul care va veni. Ce este el? Un papă. Un prinț printre oameni, care va veni, ei vor ridica un Faraon care nu-l cunoaște pe Iosif.

¹⁶⁷ Acum, voi Protestanților ziceți, "Bine, acum, aceea este." Dar doar un minut. Noi aflăm că Protestanții au o organizație, fac o confederație de biserici, un chip la fiară, și merge chiar cu ei.

¹⁶⁸ Și noi aflăm aici că Iudeii sunt chemați înăuntru în această confederație, (da, domnule), și ei sunt de acord. Și Biblia a zis că ei au făcut-o. Și el face un legământ cu ei.

În mijlocul săptămânii a șaptezecă, el rupe, anticristul își rupe legământul cu Iudeul, "poporul tău." De ce?

Și noi citim în Apocalipsa 11, că, "Eu voi trimite..." Acela-i 11. Voi veniți spre 19 acum. Că El va trimite pe cei doi profeți ai Lui, și ei vor profeti în timpul acela, și apoi ei se vor mânia pe acești profeți și de fapt îi vor omorî. Este corect? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Și trupurile lor moarte vor zăcea în strada spiritual numită Sodoma și Gomora, unde Domnul nostru a fost răstignit, Ierusalim. Este corect? ["Amin."] Și ei zac acolo trei zile și nopți. Și după trei zile și nopți, duhul de viață va veni în ei, și ei vor fi înviați și vor merge în Glorie. A zecea parte a orașului a căzut în timpul acela. Este corect? ["Amin."] Vedeți? Ce este aceea? În mijlocul acestor ultimi șizeci de ani.

¹⁶⁹ Când Biserica merge sus; atunci confederația, fecioara adormită, Metodistă, Baptistă, Prezbiteriană, și Penticostală căldică, toate acelea împreună cu o confederație. Care, ei deja au marele lor regim acum. Și când ei o fac, ei vor face un legământ. Și, bine, acum, acest papă nou care-l avem acum vrea să-i aducă pe toți înăuntru. Nu puteți voi vedea lucrul îngrămădindu-se drept în sus? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Va da un discurs despre aceasta, și-i aduce pe toți înăuntru, de prima dată după sute și sute și sute de ani; o mie de ani, sau două, aceasta s-a făcut vreodată. Dar acum el este să-i aducă pe toți înăuntru, împreună, și face o confederație, și acolo Iudeii o vor accepta. Oh, vai! Glorie! Aleluia! Laudă să-i fie Dumnezeuului nostru Care trăiește în veci de veci! Ia te uită! Acum, frate, este doar așa de simplu, așa simplu încât și un copil mic poate să o vadă. Confederația de aducere a Iudeilor, și Protestanților, și Catolicilor, împreună.

Și, amintiți-vă, ce vor face acești doi profeți când vin ei?

¹⁷⁰ Această fiară, acest prinț care va risipi puterea poporului sfânt, ce va face el? El va rupe legământul lui cu ei. După trei ani și jumătate, el îi va da afară. Acum, oamenii gândesc că acela-i comunismul. Aceea este doar din cauză că voi... Duhul lui Dumnezeu nu a lucrat cu voi încă. Acesta nu-i comunismul; este religia. Biblia a zis, "Va fi așa de aproape încât va înșela chiar pe Aleși dacă era posibil." Isus a zis așa. Vedeți, noi suntem la sfârșit.

¹⁷¹ Acum, acești doi profeți, ce vor face ei? Acesta-i Moise și Ilie care se vor ridica pe scenă. Ei vor spune acelor Iudei greșala lor. Și din grupul acela de Iudei care sunt acolo acum, să fie o sută patruzeci și patru de mii, Dumnezeu îi va chema prin acești profeți. Ce este acesta? Duhul lui Ilie, de pe această Biserică a Neamurilor, doar va continua drept înainte în biserica aceea Iudaică, va merge drept înainte și va chema; Moise cu el. Aleluia! Voi o vedeți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Și el va predica același mesaj de cincizecime, la Iudeii aceia, că ei au respins pe Mesia. [Fratele Branham bate pe amvon de șase ori.] Amin! O vedeți? ["Amin."] Va fi același mesaj de cincizecime, care-l va predica acești Iudei chiar acolo la ei. Și ei îi vor urâ pe Iudeii aceia așa de rău încât îi vor omorâ. Și ei au fost urâți de toate națiunile. Și în mijlocul săptămânii, din cauză că ei au ridicat un mare, o sută patruzeci și patru de mii puternici. Ei au avut Duhul Sfânt. Și, frate, voi vorbiți de a face minuni, ei le-au făcut. "Ei au închis cerurile, și nu a plouat în zilele profetiei lor; au lovit pământul cu plăgi, de câte ori au vrut ei." Ei au dat plăgi și câte altele. Ei le vor

da acelor Romani să meargă pe o cale grea. Dar, în final, ei vor fi omorâți. Dumnezeu nostru este un Dumnezeu îngrozitor când El este mâniat. Dar amintiți-vă, aceea este dincolo în a șaptezecă săptămână, iar Biserica este în Glorie, (amin), Cina Nuntii se desfășoară. Da!

¹⁷² Acum observați. Acolo este unde noi am văzut-O venind înapoi la Templul Mileniului aici la sfârșitul epocii Iudaice, "cei unși." Aici vine El, călărind pe un cal alb; aceia L-au urmat, pe cai albi. *Cal*, "puteri." Îmbrăcați în alb; sânge... sau haina înmuiată în sânge; a scris pe El, "Cuvântul lui Dumnezeu." El a venit ca un Biruitor puternic, (da, domnule) să așeze Mileniul, venind în Templu. Glorie! Acolo El întâlnește pe cei o sută patruzeci și patru de mii, acum, după acea săptămână a șaptezecă de aici.

¹⁷³ A șaptezecă săptămână) aceasta se petrece în timpul celei de-a șaptezecă săptămâni. În cei trei, la mijlocul ei, el o rupe, căci el omoară pe cei doi profeți penticostali (... domnule) care lovesc pământul.

Și, băiete, El blastămă biserica aceea, și El o arde cu foc.

Și, cum, ea... Noi o aflăm aici, chiar corăbierii stând afară, au zis, "Vai, vai cetatea aceea mare nemuritoare a Romei, cum i-a venit sfârșitul într-o oră." Ea a fost explodată în bucăți. Dumnezeu știe cum să facă lucrurile. Și unul din Îngeri a privit acolo, și a zis, "Păi, sângele fiecărui martir al lui Cristos a fost găsit în ea," căci înșelarea ei, mergând aici și organiza, și făcând toate celelalte feluri de lucruri, și poluând biserica, și a adus lucrurile acelea acolo, și i-a martirizat chiar pe aceia care au încercat să-L susțină și au încercat să-i aducă afară.

¹⁷⁴ Glorie! Oh, eu-eu nu știu. Eu-eu-eu mă simt ca și cum aş călători înainte. Vedeți? Nu sunteți bucuroși de Lumina Fiului, umblând în Lumina Fiului! Unde ne aflăm, frate? La ultima oră! Aceasta s-ar putea întâmpla, oricând. Noi suntem aici!

¹⁷⁵ Mesajul a mers înainte către biserica târzie, biserică care a respins pe Cristosul ei. Iudeii sunt în patria lor pentru întinderea spațiului de timp, patruzeci de ani. Cetatea nouă s-a zidit. După ce așteaptă ei? Un Mesia care vine. Când va fi aceasta? Eu nu știu. Când Piatra aceea lovește chipul de *aici*, Ea s-a dus; totul s-a terminat atunci.

¹⁷⁶ Acum observați aici. În mijlocul săptămânii, trei zile și jumătate... trei ani și jumătate, adică, el rupe legământul și cauzează jertfa și jertfa de mâncare... pe care ei au așezat-o deja.

Căci, ei vor merge drept înapoi și vor zice, "Acum, priviți, voi toți sunteți biserici. Voi puteți fi primiți în acest chip al fiarei. Noi vom avea o părtășie. Noi vom scăpa de comunism. Noi doar vom șterge comunismul afară de tot." Vedeți? Și ei o pot face. Vedeți? Și ei o vor face.

¹⁷⁷ Dar acum priviți. Și stabilește, și stabilește spre aceasta, închinarea și jertfa zilnică va veni înapoi în cetate când templul este rezidit. Și acest prinț care va veni în mijlocul acestei săptămâni, va rupe legământul lui și va îndepărta jertfele. S-a zis, "El va risipi, o va risipi." Și ce va face el, și va dura până la sfârșit.

¹⁷⁸ Și observați:

... *răspândirea* urâciunii să facă pustiire...

"Răspândirea urâciunii." Ce este *urâciune*? "Spurcăciune."

Vedeți? "Să facă pustiire," ce este aceea? "Să termine cu ea." Răspândirea *acesteia*, să termine cu *aceea*. Vedeți? Răspândirea acelei puteri Romane, să biruiască toată fecioara adormită, Iudei și toți. "Noi vom fi toți Romani sau nu vom fi nimic." El își va rupe legământul în mijlocul săptămânii.

¹⁷⁹ "Răspândirea urâciunii." Dacă a fost urâciunea în timpul lui Isus, când Roma a venit acolo cu propaganda lor; va fi iarăși Roma, va fi iarăși urâciune la biserică.

... să facă *pustiire*, și va continua până *la sfârșit*...

Ce va face el? El o va continua până la capăt, acela-i, sfârșitul.

¹⁸⁰ Acum, Iudaic și Romanism, Protestantism (aceea este, fecioara adormită), se vor consolida împreună în forma federației bisericilor. Și va fi cum a zis Isus în Matei 24, și din Apocalipsa 13:14.

Să luăm Apocalipsa 13:14, să vedem ce. Eu am avut-o însemnată aici, să văd cum, 13:14. Bine, domnule.

Și *i-a* amăgit pe cei ce *locuiesc* pe pământ prin mijloacele acelor miracole care el avea putere să le facă (consolidând aceste biserici) în vederea... zicând... în vederea fiarei; zicând către cei care *locuiesc* pe pământ, ca ei să facă un chip la fiară, care avea rana mortală de sabie, și a trăit.

¹⁸¹ Acum, noi știm, dincolo de orice umbră de îndoială, cine era acea fiară, puterea aceea care avea rana mortală care trăia. A fost când Roma păgână a fost omorâtă, și Roma papală i-a luat locul; când puterea păgână a fost omorâtă, și

puterea papală i-a luat locul.

¹⁸² Acum, acum, Apocalipsa 13:14. Isus, în Matei 24, i-a avertizat despre aceasta. "Un chip la fiară."

¹⁸³ Pavel, în Doi Tesaloniceni al 2-lea capitol, al 3-lea și al 4-lea verset. Să o luăm, vedeți Pavel, ce spune el aici despre aceasta. Acel mare Duh Sfânt peste acest mare profet al Domnului, vedeți ce a spus el despre aceasta în ziua din urmă. În Doi Tesaloniceni, al 2-lea capitol este ceea ce este. În ordine, domnule. Și începe cu al 3-lea verset, eu cred că este. În ordine, să citim acum. Ascultați atenți, fiecare. Câți cred că Pavel a fost umplut cu Duhul Sfânt? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Amin. Priviți aici.

Nimeni să nu vă înșele în nici un fel: căci ziua aceea nu va veni, fără ca să vină o lepădare mai întâi, ...

El încearcă să o scoată din capul lor că El vine chiar atunci. A zis, "Trebuie să fie o lepădare din Biserică, mai întâi," vedeți, vine aici în această Epocă a Laodiceiei.

... și acel om al păcatului des-... va fi descoperit, ...

"Omul păcatului," necredință în Duhul Sfânt. Necredința va fi descoperită.

... fiul pierzării;

Așa cum a fost Iuda; casierul bisericii.

Care se opune și se înalță deasupra la tot ce se numește Dumnezeu, sau ce este venerat; așa încât el șade ca Dumnezeu în templul lui Dumnezeu, ...

Frate, există o persoană pe pământ, în afară de Vatican, care face aceea? Unde este aceasta?

¹⁸⁴ Acum, mergem mai departe aici în Apocalipsa 13, și vă arăt că acest om șade pe o cetate... într-o cetate, și cetatea șade pe-pe șapte dealuri. Și numărul fiarei este șase sute șazeci și șase, scris în-în Latină... Alfabetul Roman, este șase sute șazeci și șase, este *VICARIVS FILII DEJ*, care este, "În locul Fiului lui Dumnezeu," pe tronul unui papă. Și scaunul lui, are o coroană triplă. Și eu m-am uitat chiar la coroană, am stat așa de aproape cum este mâna mea de față, în felul acesta, și-și am văzut coroana împodobită a papei chiar acolo în Vatican, eu însumi, am stat și am privit la ea, să fiu sigur că știu despre ce vorbesc. "El se opune, însuși deasupra la tot ce se cheamă Dumnezeu, toți oamenii evlavioși. El este cel mai sfânt dintre toți; șade în templul lui Dumnezeu, chiar arătându-se că el este Dumnezeu," iertând păcate pe pământ, și așa mai departe, voi știți. Sigur.

¹⁸⁵ Pavel a zis, "Acea lepădare va trebui să vină mai întâi, acel fiu al pierzării va fi descoperit."

Nu vă amintiți, căci, când am fost... cu voi, v-am spus aceste lucruri?

¹⁸⁶ Oh, mi-ar fi plăcut să stau acolo, auzindu-l pe Pavel predicând aceea. Voi nu ați vrea? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Hum! Cum mi-ar fi plăcut să-l ascult. Oh, vai!

¹⁸⁷ Acum ce va face el? "Un chip la fiară." Doi Tesaloniceni. Acum ascultați. Ascultați atent acum, foarte atent. Biserica deja a simțit venirea unui papă. Ce este aceasta? Sfârșitul acelei epoci a bisericii, Pavel. Ei au văzut că acest lucru Nicolait s-a ridicat; ei urmau să facă un om sfânt, (la ce?) papa. Lumea și aristocrații s-au strecurat în biserică, și au schimbat ordinea închinării. Pavel, cu Duhul Sfânt, a prins aceea în Duhul. Și biserica, cu clasele și demnitarii ei, personalități demnitare, și așa mai departe, că ei au văzut că acolo venea ceva. Și Duhul Sfânt i-a avertizat de zilele din urmă. Nu vă amintiți cum a vorbit Isus despre aceasta? Faptele Nicolaiților, care în final a devenit o doctrină, și apoi a devenit o organizație! Fraților, noi nu suntem în întuneric acum. Amintiți-vă, vedeți. Aici suntem.

¹⁸⁸ Faptele Nicolaiților, organizația pornind înăuntru, marii demnitari, și peste biserică, și așa mai departe, apoi s-a format în biserică Catolică. Și Pavel a zis că acolo nu poate fi un timp al sfârșitului, nu poate fi un timp, până la lepădarea de la adevărata, Credință penticostală. Credința penticostală se va îndepărta, și demnitarii se vor așeza înăuntru. Ei vor avea un om care va lua locul lui Dumnezeu, așezat în templul lui Dumnezeu, și se opune, însuși deasupra la toți oamenii în acel fel. Și, aceasta, vedeți, ce este? *Nickao*, "biruind pe laici." Vedeți? "Tot ce se numește Dumnezeu; el se va așeza în templul lui Dumnezeu, ca Dumnezeu." Pavel a zis, "Va fi o lepădare, mai întâi, în zilele din urmă." Și aici suntem, chiar aici acum, să vedem acea lepădare, și văzând biserica mergând mai departe și mai departe la o parte de Ea, și mergând drept înapoi din nou. Iar noi suntem la timpul sfârșitului. În ordine.

¹⁸⁹ Acum, dacă cele șazeci și nouă de săptămâni ating perfect, și Iudeii sunt în patria lor acum, și epoca bisericii Neamurilor a atins exact la timpul sfârșitului, la timpul Nicolaiților... sau timpul Laodicean; cât de aproape este Venirea Domnului, sfârșitul tuturor lucrurilor, sfârșitul acestei epoci, și Răpirea? Momentul când El începe ceea ce a șaptezecă săptămână, sau șapte ani, Biserica este dusă.

¹⁹⁰ O puteți vedea, prieteni? Ridicați-vă mâna dacă puteți să o vedeți. Vedeți? Acum, să nu fim copii. Să nu ne mai

jucăm. Noi suntem la timpul sfârșitului. Ceva este gata să se întâmple. Noi suntem la sfârșit. Aici suntem.

¹⁹¹ Aceste șaiszeci și nouă de săptămâni ating perfect; plecarea Iudeilor atinge perfect; epoca bisericii atinge perfect. Noi suntem la timpul sfârșitului, epoca bisericii Laodicea, sfârșitul ei. [Fratele Branham folosește ilustrarea de pe tablă – Ed.] Mesagerii stele toți și-au predicat mesajul. Acesta a mers afară. Noi doar navigăm. Iudeii au venit înapoi de patruzeci de ani. Ei sunt în patria lor.

Ce urmează să se întâmple? Venirea Pietrei. Acolo suntem.

La ce timp se va întâmpla? Eu nu știu. Dar, frate, pentru mine, eu vreau să fiu gata. Eu vreau să-mi am hainele tot pregătite.

¹⁹² Acum, noi doar avem doar o-doar foarte puține minute, și aș dori să ascultați în tăcere acum doar pentru un minut.

În momentul când El începe a șaptezecia săptămână, sau șapte ani, Biserica este dusă. Acum ascultați. Eu citez din nou, recitez, așa ca voi să nu uitați. Aceasta este ce a pus Duhul Sfânt pe creionul meu în timp ce scriam. Noi suntem în epoca Laodiceană. Cristosul este respins de propria Lui biserică. Steaua acestei epoci, Mesajul, s-a dus înainte. Și Israel este în patria lui. Vedeți unde suntem? Noi suntem la sfârșit.

Acum, doar încă una sau două comentări.

¹⁹³ Toată aceasta ce noi vedem, ne va ajuta, prin harul Lui, așa cum ne străduim să ne apropiem de aceste ultime Șapte Peciți. Voi vedeți unde am fi omis-o? De la Apocalipsa 6:1 la Apocalipsa 19:21, noi am fi omis-o, deoarece, vedeți, noi am încercat să o aplicăm înapoi *acolo*, în această epocă a Neamurilor; unde, vedeți, este dincoace în *această* epocă. [Fratele Branham folosește ilustrarea de pe tablă – Ed.] Vedeți?

Acum, noi am dovedit-o prin Cuvântul lui Dumnezeu, și prin istorie, și prin fiecare lucru, și prin semnele timpurilor, prin zile, că nu mai există nimic altceva rămas. Noi suntem la sfârșitul Neamurilor. Ce vom-ce vom face referitor la aceasta?

Este sufletul meu și sufletul vostru; este viața mea și viața voastră; este viața celor dragi ai noștri. Noi am fost mângâiați prea mult. Noi am avut prea multe lucruri ușoare. Noi mai bine ne-am mișca. Este mai târziu decât vă gândiți, doar amintiți-vă.

¹⁹⁴ Acum, o afirmație izbitoare, dacă vreți să o notați. Ascultați atenți, vă rog. Aceasta este ultima mea comentare, următoare la aceasta; eu am un lucrușor mititel aici doar după aceasta, o notiță mică despre care vreau să vorbesc. Acum odihniți-vă doar un moment și ascultați atenți, vă dau ceva care este izbitor, să merg drept în aceasta. Vedeți?

Nu există nici măcar o lățime de tăiș de cuțit între sfârșitul acestei epoci și Venirea lui Cristos. Totul, nu mai există nimic altceva rămas. Este Israel în patria lui? Noi știm asta. [Adunarea, "Amin." – Ed.] Suntem noi în Epoca Laodicea? ["Amin."] A mers înainte Mesajul acestei epoci penticostale, să încerce să zguduie pe oameni înapoi la Binecuvântarea originală penticostală? ["Amin."] A venit fiecare mesager prin epocă, doar exact același lucru? ["Amin."] Sunt națiunile împotriva națiunilor? ["Amin."] Ciumă? Există o foamete în țară astăzi, Biserica adevărată conduce sute de mile căutând să audă Cuvântul lui Dumnezeu? ["Amin."] "Nu numai pentru pâine, ci după auzirea Cuvântului lui Dumnezeu." Acolo vine foamete. ["Amin."] Este așa? ["Amin."] Păi, noi trăim chiar în mijlocul ei, chiar aici acum. ["Amin."] Vedeți unde suntem? ["Amin."] Noi așteptăm după Piatra aceea.

¹⁹⁵ O afirmație izbitoare! De la timpul când Dumnezeu a făcut promisiunea lui Abraham... Să nu pierdeți aceasta. De la timpul când Dumnezeu i-a făcut promisiunea lui Abraham, Geneza 12:3, până la timpul lui Cristos fiind respins în 33 D.C., de către Iudei; conform cu Galateni 3:16 și 17, și conform cu cronologia lui Usher, U-s-h-e-r, Usher din Evrei; puterea lui Dumnezeu a fost cu Iudeii exact o mie nouă sute și cincizeci și patru de ani. Dumnezeu a lucrat cu Iudeii o mie nouă sute și cincizeci și patru de ani, conform cu cronologia Iudeilor, și conform cu Galateni 3:16 și 17. Eu am mult mai multe Scripturi, însă o dau doar pe aceea.

Apoi, după ce au respins pe Cristos, El s-a întors la Neamuri, să ia un popor pentru Numele Lui. Vreți o Scriptură despre aceea, locul? Fapte 15:14.

¹⁹⁶ Acum, socotind timpul, noi aflăm că avem exact (ascultați) șaptesprezece ani rămași, și noi vom avea același spațiu de timp dat nouă, așa cum Dumnezeu lucrează cu noi în puterea Duhului Sfânt, de la 33 D.C. până în 1977. Același spațiu de timp, de o mie nouă sute și cincizeci și patru de ani, Dumnezeu lucrează cu noi la fel cum a făcut cu Iudeii. Ce spuneți de asta!

¹⁹⁷ Acum, notați în cartea voastră, o Scriptură mică aici care vreau să v-o dau. Levitic 25, începând cu al 8-lea verset.

Dumnezeu a chemat un jubileu, la fiecare al patruzeci și nouă-lea an. Al cincizecilea an era jubileul. Noi știm asta.

Noi înțelegem asta. De la primul jubileu, din Levitic 25:8, în 1977 va fi al șaptezecilea jubileu, făcând exact trei mii patru sute și treizeci de ani. *Jubileu*, înseamnă, "Plecarea sus! Eliberarea!"

Oh, noi așteptăm după venirea acelei Zile bucuroase de Mileniu,
Când Domnul nostru binecuvântat va veni și Își va lua Mireasa care așteaptă;
Oh, lumea geme, plângând după ziua aceea de eliberare dulce,
Când Salvatorul nostru va veni iarăși pe pământ.

¹⁹⁸ Ați priceput asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Dumnezeu a lucrat cu noi exact aceeași cantitate de timp cum a lucrat El cu Iudeii. De la timpul când El a dat promisiunea lui Abraham, până la respingerea lui Mesia în 33 D.C., au fost o mie nouă sute și cincizeci și patru de ani. Și acum mai avem șaptesprezece ani rămași. Noi am avut cam o mie nouă sute și treizeci și ceva de ani. Noi avem șaptesprezece ani rămași, până în '77, va fi al șaptezecilea jubileu de la începutul jubileelor. Și ce va fi acesta? Oh, frate! Privește atent acum. Să nu o pierdeți. Acesta va fi jubileul plecării sus al Miresei Neamurilor, și reîntoarcerii lui Cristos la Iudeu, când ei ies din robie. Amin! Nu vedeți voi? Din toată lumea, ei s-au adunat acolo pentru ziua aceea. Oh, vai! Vedeți unde suntem? Noi nu știm în ce timp poate să se întâmple. Noi suntem la timpul sfârșitului.

¹⁹⁹ Acum ascultați. Către voi cei de demult de aici în-biserica, care ați fost aici de mult timp, aș vrea ca voi să observați ceva. Eu nu am aflat aceasta până ieri; eu am luat-o de la un istoric, Paul Boyd, și apoi... Și am urmărit-o înapoi prin Scripturi, am luat celelalte date de aici, și așa mai departe, și am luat-o, și am urmat-o, am urmărit-o prin ea.

²⁰⁰ Acum, în 1933, când noi ne închinam aici în templul Masonic, unde stă biserica lui Cristos astăzi. Într-o zi de aprilie dimineața, înainte de a pleca de acasă...

Eu mi-am dedicat mașina. Eu am luat o mașină model '33, și am dedicat-o pentru slujba Domnului. Și într-o viziune, am văzut timpul sfârșitului. Acum observați cât de izbitoare este aceasta, acolo în urmă când eu eram doar un băiat. Și vă puteți imagina cum arăta o mașină model 1933, acum, cum a arătat.

Și am mers acolo la templul Masonic, unde... Unii dintre voi din timpuri vechi de aici vă amintiți. Este scris pe o hârtie veche, acasă. Este deja tipărită și a mers prin jurul lumii. Vedeți? Aceea a fost în 1933. Și am prezis că se va întâmpla ceva tragedie mare în aceste State Unite înainte sau pe la anul 1977. Câți vă amintiți că am spus asta? [Cei bătrâni zic, "Amin" – Ed.] Priviți la mână. Sigur.

²⁰¹ Acum priviți. Am prezis șapte lucruri erau încă în facere despre... înainte ca acest mare sfârșit sau lucru mare să aibe loc aici în Statele Unite, ceva lucru mare oribil. Am zis ...

Acum amintiți-vă, aceasta este înainte să înceapă. Am zis că noi vom merge într-un al Doilea Război Mondial. Câți vă amintiți auzindu-mă să sp1.Jp aceasta? Ziceți, "Amin." [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] În ordine. Un al Doilea Război Mondial! Am zis, "Președintele care este acum..." Eu am copiat aceasta de pe scriptura veche, încă, lucrul vechi ieri, că, "Președintele care-l avem acum," care era... Câți vă amintiți al cui a fost? [Un frate zice, "Franklin Roosevelt."] Franklin D. Roosevelt. Am zis, "Președintele pe care-l avem acum va conduce chiar în al patrulea termen," el era în primul termen atunci, "va merge în al patrulea termen, și noi vom fi duși într-un al Doilea Război Mondial."

²⁰² Am zis, "Dictatorul care se ridică acum în Italia, care este Mussolini, el va veni la putere. Și el va merge în Etiopia, și Etiopia va cădea la picioarele lui." Există oameni care șed aici acum care știu, că există un grup de oameni care au venit și sau ridicat, când am avut adunarea mea în Redman's Hall acolo jos în seara aceea, când a trebuit să merg acolo jos să predic asta, Redman's Hall, și urmau să mă arunce afară din sală pentru că am spus un astfel de lucru. [Sora Wilson zice, "Amin. Așa este." – Ed.] Da. Da. D-na Wilson, știu că ești... ["Așa este."] Așa este. Când am spus asta ... Dar a făcut-o el? "Dar," am zis, "el va ajunge la un sfârșit rușinos," și a ajuns. El și femeia cu care umbla, au fost întorși cu susul în jos și spânzurați pe o frânghie în stradă, cu picioarele în sus, hainele le atârnav jos. În ordine, aceea s-a împlinit.

²⁰³ Și apoi am zis, "Femeilor li s-a permis să voteze. Care este absolut o dizgrație asupra națiunii. Și, în a vota, într-o zi ele vor alege pe omul nepotrivit." Și ele au făcut-o în această ultimă alegere. Vai, vai! Patru... (Am zis, "Știința va progresa în așa fel...") Nu, aici, aceea este a treia. Scuzați-mă.

²⁰⁴ Aici este următoarea, acolo, a patra. Am zis, "Războiul nostru va fi cu Germania, și ei vor zidi un loc mare de beton și se vor fortifica acolo, și Americanii vor lua o bătaie groaznică." Dumnezeu Atotputernic știe, în fața Căruia stau eu acum, eu am văzut pe acei Naziști independenți lovind în Americani în felul acela, și lucruri, la zidul acela.

[Un om din adunare zice, "Amin." – Ed.] Și există mulți băieți care stau aici acum care au fost la acea Linie Siegfried, care știu ce a fost. ["Amin. Da, domnule. Amin."] Și amintiți-vă, aceea a fost cu unsprezece ani înainte de a se zidi Linia Siegfried. Este Dumnezeu adevărat? [Adunarea zice, "Amin."] Încă prezice El lucruri care să se întâmple? ["Amin."] Priviți. Aceea este, aceea a fost a patra.

²⁰⁵ Acum al cincilea lucru. "Știința va progresa în așa fel până când ei vor face o mașină care nu va trebui să fie ghidată cu un volan. Și mașinile vor continua să fie formate ca un ou, până la sfârșit, timpul sfârșitului. Eu am văzut o familie Americană mergând în jos pe drum, pe o stradă largă, mergând într-o mașină cu spatele întors unde ar trebui să fie volanul, se părea că ei jucau șah sau cărți." Și noi o avem. Este la televizor. *Știința Populară, Mecanica*, adică, toate o au. Noi avem mașina. Este controlată de un control la distanță, prin-prin radar. Ei nici măcar nu trebuie să aibe nici un volan în ea. Doar vă formați numărul în acest fel, cum formați la telefonul vostru, și mașina voastră vă duce drept acolo; nu se poate tampona, nici nimic, nici alte mașini. Magnetul le ține pe restul lor departe de tine. Vedeți? Ei o au. Oh, vai! Gândiți-vă la aceasta. Prezică cu treizeci de ani înainte să se întâmple!

²⁰⁶ Acum, aceea ne aduce atunci la alegerea Președintelui Kennedy.

Și această mașină venind pe-pe scenă, aducând cinci lucruri (din șapte) care s-au întâmplat exact.

²⁰⁷ Acum, am prezis, și am zis, "Am văzut o femeie mare ridicându-se, cu arătare frumoasă, îmbrăcată în purpură foarte înalt regală. Și am paranteze mici aici jos, "(Ea era o mare conducătoare în Statele Unite; poate biserica Catolică.)" O femeie, ceva femeie; eu nu știu dacă ea va fi biserica Catolică. Eu nu știu. Eu nu pot să spun. Singurul lucru ce am văzut, am văzut femeia, asta a fost tot.

²⁰⁸ Dar aceasta este o națiune a femeii. Această națiune este numărul treisprezece, în profeție. Ea are treisprezece dungi, treisprezece stele. Ea a început cu treisprezece colonii. Treisprezece, treisprezece, totul este treisprezece. Apare în al 13-lea capitol din Apocalipsa, chiar. Ea este treisprezece. Ea este o națiune femeie.

²⁰⁹ Curtile de divorț din America produc mai multe divorțuri, prin femeile noastre, decât tot restul națiunilor. Moralul în țara noastră este mai scăzut, și divorțurile, decât este în Franța sau Italia, unde prostituția este pe stradă. Deci, dar ele sunt prostituate; ale noastre sunt femei măritate încercând să trăiască cu câțiva bărbați, și câțiva bărbați căsătoriți încearcă să trăiască cu alte femei.

²¹⁰ În națiunile unde ei au poligamie, este de o mie de ori mai bine. Și, totuși, poligamia este greșită, noi știm. Dar, doar arată cât de degradați suntem.

²¹¹ Eu am o bucată acolo sus din ziar, unde a arătat că atunci când băieții noștri Americani au mers în străinătate, în acest ultim război, că acolo, eu cred, au fost cam șaptezeci la sută... Păi, acum, așteptați un minut, eu cred că au fost trei din patru care au mers în străinătate, au fost divorțați de soția lor înainte de a se întoarce înapoi. Și titlurile lor mari spun, "Ce s-a întâmplat cu moralul poporului nostru American?" Vă amintiți că ați văzut-o? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Voi toți ați văzut-o, eu presupun. "Ce s-a întâmplat cu moralul femeilor noastre Americane?" Uzine, lucrând acolo cu alți bărbați. Este o națiune a femeii. Ce va avea ea? O femeie zeu, sau o zeiță.

²¹² Acum, deci, după aceea, m-am uitat și am privit. Și am văzut aceste State Unite arzând ca un foc mocnit, stâncile au fost explodate. Și ardea ca o-o grămadă de foc în bușteni, sau ceva căreia doar i s-a pus foc. Și m-am uitat cât am putut de departe, și ea a fost explodată. Și apoi viziunea m-a părăsit. Cinci din cele trei s-au împlinit... sau cinci din șapte, adică, sau întâmplat.

²¹³ Și aici vin în jur și arată. Și apoi am prezis. Eu niciodată nu am zis că Domnul mi-a spus asta, dar, stând în dimineața aceea în biserică, am zis, "Felul cum progresul..." Am ajuns înapoi la capătul zidului lor, și am alergat la celălalt capăt al zidului. Am zis, "Felul cum progresul merge înainte, eu prezic că timpul... Eu nu știu de ce o spun. Dar eu prezic că acelea toate se vor întâmpla între chiar acum, 1933, și 1977."

Și fără să o știu, Dumnezeu îmi cunoaște inima, eu niciodată nu am știut-o până ieri, că 1977 este jubileul, și exact aceeași cantitate de timp s-a scurs care i-a dat El lui Israel, și totul la sfârșit. Deci noi suntem la... Și aici suntem noi la sfârșitul epocii, la venirea înăuntru a celei de-a șaptezecă săptămâni. Noi nu știm în ce timp va fi dusă Biserica. Oh, vai! Ce putem noi face, prieteni? Unde suntem?

²¹⁴ Vedeți ce suntem noi acum? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Înțelegeți voi a șaptezecă săptămână a lui Daniel acum? ["Amin."]

Vedeți, acum, când noi mergem înainte în aceste Peceți și lucruri, rupând în aceste Peceți. Primul vine înainte, un călăreț pe cal alb, și el are un arc în mâna lui. Priviți cine este acel îns. Priviți călăritul aceluia cal gălbui după el. Vedeți? Priviți cine este el, și priviți cum intră ei. Priviți-i pe cei o sută patruzeci și patru de mii intrând. Priviți

fecioara aceea adormită când ea vine sus. Apoi priviți toate aceste lucruri având loc, revărsarea Potirelor, Necazurile, cele trei duhuri necurate ca broaștele. Priviți lucrurile acelea cum se potrivesc chiar în acele plăgi, exact când ele sunt turnate. De fiecare dată când s-a deschis o Pecete, o plagă se varsă, și o distrugere vine. Și priviți ce are loc chiar acum la sfârșit.

²¹⁵ Și, oh, priviți acești trei profeți... sau acești doi profeți, când ei se ridică aici sus. Și în mijlocul săptămânii, ei sunt stârpiți în felul acela, și apoi începe Bătălia de la Armaghedon. Apoi Dumnezeu începe să vorbească, Însuși, apoi El se ridică și începe să lupte. Profeții aceia lovesc pământul. Ei predică Numele lui Isus Cristos. Ei botează în același fel. Ei fac același lucru pe care primii penticostali, părinții le-au făcut, și mulți îi urmează. Dar aceia care s-au confederat, organizația aceea, s-a mișcat drept în jos, și nici chiar puterea celor doi profeți nu au rupt-o. Și în final ei au zis, "Noi o vom face toată o organizație." Și el aduce înăuntru (ce este aceasta?) urâciunea, Romanismul, să răspândească tot lucrul, care face pustiire. "Urâciunea care face pustiire," ia totul înăuntru, "murdăria."

²¹⁶ Amintiți-vă, bătrâna mamă prostituată care șade pe fiară, îmbrăcată în stacojiu în acel fel, avea șapte capete și zece coarne. Vă amintiți aceea? "Și ea avea un potir în mâna ei, al murdăriilor urâciunii ei." Acea era doctrina ei care a pus-o afară la oameni. Și acolo suntem noi, frații mei. Noi suntem la timpul sfârșitului.

²¹⁷ Copilașilor, noi nu știm, noi poate nu vom trăi să venim înapoi deseară. Poate nu mai trăim să ne mai vedem iarăși unul pe altul. Eu nu știu. Dar, sfârșitul este așa de aproape, sfârșitul este așa de apropiat. Aici este Scriptura. Acolo este doar dovada absolută, perfect, Scripturală.

²¹⁸ Acum, dacă există ceva ce nu ați înțeles, scrieți-mi o notă și lăsați-mă să știu despre aceasta. Vedeți? Ziceți ceva. Unii dintre voi fraților de acolo de pe benzi, în alte părți, dacă există ceva cu care vă pot ajuta, faceți-mi cunoscut. Voi puteți să nu fiți de acord cu mine, și eu aș putea fi în dezacord cu organizația voastră; nu cu voi, ci sistemul organizației voastre. Eu nu sunt în dezacord cu Catolicii. Eu nu spun că nu-mi plac Catolici, că nu-mi plac oameni de organizație. Acea nu este. Eu iubesc pe toți oamenii, dar nu sunt de acord cu sistemul acela care vă ține legați. Acela este, sistemul ei. Acela este.

²¹⁹ Eu nu am fost împotriva Germaniei; acesta era Nazismul. Eu nu am fost împotriva Italianilor; am fost împotriva Fascismului. Și amintiți-vă, eu am făcut o altă precizare în timpul acela, doar o precizare, și mulți dintre voi din timpuri vechi vă amintiți aceasta. Am zis, "Există trei mari ismuri care încearcă să se așeze în lume astăzi: Fascismul, Nazismul, și Comunismul." Și ce am zis eu? "Ele toate o vor sfârși în Comunism."

²²⁰ Atunci eu doar v-am pus să o repetați din nou, "Țineți-vă ochii pe Rusia." Vă amintiți aceea? "Țineți-vă ochii pe Rusia. Ea o va sfârși toată în Comunism."

Și apoi toată aceasta o va sfârși, în final, în Catholicism.

Amintiți-vă, toată aceasta o va sfârși în Catholicism în timpul sfârșitului. Acea este exact corect. Acea este la Bătălia de la Armaghedon, chiar dincoace *aici*, când Cristos vine, Însuși.

²²¹ Dar acești trei profeți... Acești trei ani și jumătate, adică, aceea este Apocalipsa 11:3, voi ați citit-o de multe ori, "Eu dau putere celor doi martori ai Mei, și ei vor profetii o mie două sute și șaiszeci de zile." Câți sunt aceia, o mie două sute și șaiszeci de zile? Trei ani și jumătate. "Și apoi ei vor fi omorâți în stradă," chiar în mijlocul acestei a șaptezecă săptămâni.

Deci, voi vedeți unde sunt cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel? Voi vedeți unde trăim noi? [Adunarea, "Amin." – Ed.] Noi suntem la sfârșit, iubii prieteni. Noi suntem la sfârșit. Zilele...

Națiunile se sfărâmă, Israel se trezește,
Semnele care profeții le-au prezis; (Aici suntem.)
Zilele Neamurilor sunt numărate, (*aici*) cu dureri împovărate;
"Întoarceți-vă, O risipiților, la ai voștri."

Să o cântăm:

Ziua răscumpărării este aproape,
Inimile oamenilor cad de frică;
Fiți plini cu Duhul, lămpile voastre curățite și clare,
Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape!

Oh, vai! Nu este aceea minunat?

Națiunile se sfărâmă, Israel se trezește,

Semnele care profeții le-au prezis;
Zilele Neamurilor sunt numărate, cu dureri împovărate;
"Întoarceți-vă, o risipiților, la ai voștri."

Acum împreună.

O zi de răscumpărare este aproape,
Inimile oamenilor cad de frică;
Fiți plini cu Duhul, lămpile voastre curățite și clare,
Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape!

Să vă cânt un verset mic.

Profeții falși mint, Adevărul lui Dumnezeu îl neagă,
Că Isus Cristosul este Dumnezeul nostru;

Ei Îl fac ceva a treia Persoană. Voi știți asta. Dar, El nu este. El este Dumnezeul nostru.

Dar noi vom pași unde au călcat apostolii.
Căci ziua răscumpărării este aproape, Inimile oamenilor cad de teamă;
Fiți plini cu Duhul, lămpile voastre curățite și clare,
Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape!

²²² Nu sunteți bucurosi? Înapoi la Mesaj, frate! Înapoi la original! Înapoi la cincizecime! Înapoi la adevărata binecuvântare! Înapoi la Numele lui Isus Cristos! Înapoi la botezul Duhului Sfânt! Înapoi la semn și minuni! Înapoi la cincizecime! La o parte cu organizația! Înapoi la Duhul Sfânt! El este Învățătorul nostru.

Căci ziua răscumpărării se apropie, Inimile oamenilor cad de frică;
Fiți plini cu Duhul, lămpile voastre curățite și clare,
Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape!

²²³ Nu este aceea minunat? Ce a spus profetul? "Va veni un timp când va fi, voi nu puteți spune dacă-i noapte sau ziuă." Priviți cum a fost. Vedeți? Oh, așa de rău, prin epocile bisericii!

Dar va fi Lumină în timpul serii,
Cărarea spre Glorie sigur o veți găsi;
În calea apei este Lumina azi,
Îngropați în Numele scump al lui Isus.

Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de toate păcatele voastre,
Duhul Sfânt cu suguranță va intra;
Aceste Lumini de seară au venit,
Este un fapt că Dumnezeu și Cristos sunt Unul.

Va fi Lumină (Toți împreună!) în timpul serii,
Cărarea spre Glorie sigur o veți găsi;
În calea apei este Lumina azi,
Îngropați în Numele scump al lui Isus.

Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de toate păcatele voastre,
Duhul Sfânt cu suguranță va intra.
Căci Luminile de seară au venit,
Este un fapt că Dumnezeu și Cristos sunt Unul. (Nu trei; ci Unul!)

²²⁴ Înapoi la Mesaj! Înapoi la început! Înapoi la ce a învățat Pavel! Înapoi la botezul cu care el a botezat! El a văzut oameni botezați altfel; el le-a spus să vină să fie botezați din nou. El a zis, "Dacă un Înger vine din Cer, predicând orice altceva, să fie El blestemat." Deci, este înapoi la Mesaj din nou, prietene! Este timpul serii.

²²⁵ Oh, Îl iubesc așa de mult! Voi nu? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Câți vedeți a șaptezecă săptămână a lui Daniel acum, și vedeți ce este a șaptezecă săptămână? Câți o credeți? Ziceți, "Amin." ["Amin."] Amin! Laudă fie lui Dumnezeu!

²²⁶ Acum, ce este următorul lucru? Cele Șapte Peciți acum. Noi cădem drept înăuntru asupra lor, când Domnul va permite. Când va fi aceea, eu nu știu. Doar oricând o predă El, atunci noi vom merge chiar în aceasta. Atunci noi vom avea o adunare lungă, lungă, căci va lua de la capitolul al 6-lea la al 19-lea, să trecem prin acesta, și așa de încet cum

sunt cu aceasta.

²²⁷ Acum, eu nu vreau ca cineva să plece înțelegând greșit aceasta. Banda încă merge. Eu nu vreau ca cineva să înțeleagă greșit. Să nu înțelegeți greșit acum, și să ziceți, "Fratele Branham a zis că Isus va veni în 1977." Eu nu am zis un astfel de lucru. Isus poate veni astăzi. Dar eu am prezis că între '33 și '77 ceva va avea loc, că aceste lucruri pe care le-am văzut să vină la îndeplinire, în viziune, vor avea loc. Și cinci din ele deja au avut loc. Și eu cred, cu lucrurile atomice care le avem acum...

²²⁸ Și ați văzut ce Președintele nostru doar a zis? A vrut un alt război. El vrea să facă un exemplu din-din Berlin, a zis el. A vrut să facă un exemplu. Ce spuneți despre Cuba aici în ușa noastră din spate? De ce nu face un exemplu din aceea? Cum este cu aceea? Oh, este un lucru așa lipsit de sens! Vedeți?

²²⁹ Oh, frate, noi suntem chiar la sfârșit. Ei urmează... Urmează să iese la iveală tocmai în felul cum a zis Dumnezeu că era, deci ce este-ce folos să faci ceva decât doar a citi ce a spus El, și a te îndrepta, și să te pregătești pentru aceasta. Și lăsați-o să vină, atunci. Noi o așteptăm.

Noi veghem după venirea acelei Zile bucuroase a mileniului,
Când Domnul nostru binecuvântat va veni și Își va lua Mireasa care așteaptă;
Oh, pământul geme, plângând după ziua aceea de dulce eliberare,
Când Salvatorul nostru va veni iarăși înapoi pe pământ.

Oh, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Da, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Oh, Satan va fi legat o mie de ani, noi nu vom avea ispititor atunci,
După ce Isus va veni iarăși înapoi pe pământ.

Câți sunt gata? Ridicați-vă mâna. Oh, vai!

Oh, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,

Haideți doar să ne ridicăm și să dăm mâinile unii cu alții.

Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Oh, Satan va fi legat o mie de ani, noi nu vom avea ispititor atunci,
După ce Isus va veni iarăși înapoi pe pământ.

Oh, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Da, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Oh, Satan va fi legat o mie de ani, noi nu vom avea ispititor atunci,
După ce Isus va veni iarăși înapoi pe pământ.

Venirea lui Isus înapoi va fi răspunsul la întristarea și plânsul pământului,
Căci cunoștința Domnului va umple pământul, marea și cerul;
Dumnezeu va lua la o parte toată boala și lacrimile suferinței se vor usca,
După ce Isus va veni iarăși înapoi pe pământ.

Oh, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Da, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Oh, Satan va fi legat o mie de ani, noi nu vom avea ispititor atunci,
După ce Isus va veni iarăși înapoi pe pământ.

²³⁰ Oh, vai! Nu vă simțiți bine? [Adunarea zice, "Amin! Aleluia!" – Ed.] Gândiți-vă, prieteni, aceasta este cincizecime, închinare! Aceasta este cincizecime. Să batem din palme și să o cântăm. Penticostali, fiecare, acum dați frâu liber, luați acea formalitate veche Metodistă afară din voi acum. Haideți, să o cântăm!

Oh, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Da, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Satan va fi legat o mie de ani, noi nu vom avea ispititor atunci,
După ce Isus va veni iarăși înapoi pe pământ din nou.

Oh, Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ, (Biblia zice așa!)
Domnul nostru vine iarăși înapoi pe pământ,
Satan va fi legat o mie de ani, noi nu vom avea ispititor atunci,
După ce Isus va veni iarăși înapoi pe pământ.

Voi Îl iubiți? Adunarea, "Amin." – Ed.] În ordine. Eu Îl iubesc. *Eu Îl Iubesc*, Soră Gibbs. Oh, să ne ridicăm doar mâinile acum spre El.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit sal-... (Pe unde? Chiar aici la Calvar.)

Pe lemnul Calvarului.

Eu Îl iubesc, (Glorie!) eu Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.